

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Září 2020 | cena 20 Kč vč. DPH

KOPIDLENSKÉ LISTY

Září 2020

V čísle najdete

[4] Kopidlenští hasiči převzali nové zásahové vozidlo

[6] Pouť v Drahorazí se odehrála v trochu jiné podobě

[8] Příměstské tábory letos nabídly spoustu zážitků ve dvou termínech

[10] Posilovna přechází ze soukromých rukou do správy sportovní haly

[11] Na výstavu Jiřího Masáka můžete vyrazit do KVC do konce října

[12] Vinný sklípek u Staňků z Češova se představil v Kopidlně

[14] Jaký byl návrat do školy po mimořádných opatřeních

[18] Výzkum ukázal, jak se žáci stravují i jak nakládají s časem

[22] Táborníci v Bukvici se vydali do Egypta a stavěli pyramidy

[26] Krásné a tajemné Krkonoše ve vzpomínkách Marušky Hlouškové

[30] Modeláři zařizovali novou klubovnu

S pandemií se učíme vypořádávat v každodenním životě i v hospodaření města

Vážení spoluobčané,
dovolte mi přivítat vás v tomto vydání Kopidlenských listů.

Většina z nás sleduje ve sdělovacích prostředcích nejčerstvější informace ohledně pandemie. Jedná se o dobu, kdy nevíme, jaká nařízení a opatření nás čekají. I když pandemie přináší omezování v podobě roušek nebo zvýšeného používání dezinfekce, musíme si na podobné situace zvyknout a začlenit je do běžného koloběhu života. Na úřadě jsme přijali opatření, podle kterého jsou osobní návštěvy úřadu možné pouze v dané úřední dny (pondělí a středa), a nabádáme občany, aby dávali přednost hlavně elektronické komunikaci se zaměstnanci úřadu.

S pandemií ale souvisí nejen obavy o naše zdraví. Má také velké ekonomické dopady, které se odrážejí a budou odrážet v našem rozpočtu. Jak jsme vás informovali v minulém čísle, přijali jsme opatření ve formě škrtů v rozpočtu ve výši 3,3 mil. Kč. V září byla celková ekonomická situace předložena zastupitelům: zůstatky na našich účtech a příjmy sdílených daní. Prozatím se situace nevyvíjí nejhůř, ale je to jen z důvodu, že jsme obdrželi příspěvek od Ministerstva financí. Tento finanční příspěvek bychom nezískali, pokud by neproběhla mnohá jednání vedení Svazu měst a obcí (SMO) s vládou. Zástupci SMO pomáhají hájit samosprávy. Do konce roku je ale ještě dlouhá doba. Kontrola rozpočtu na finančním oddělení úřadu probíhá v pravidelných intervalech.

Škola a její areál se oblékají do nového kabátu

V základní škole v Tyršově ulici pokračují stavební práce, ke kterým provádíme pravidelné kontrolní dny. Vnitřní prostory v budově II. stupně obdržely poslední obklady, třídy jsou

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

postupně opatřeny výmalbami a zbývá zrealizovat výtah, tak aby mohly být dokončeny stavební práce v chodbách. Plášť je v zadní části budovy již z větší části zrealizován a v přední části, kde mají být obnoveny fresky, byly práce zahájeny. Komplikace na stavbě způsobil nouzový stav. Z toho důvodu došlo k prodloužení realizačního termínu. Stavba s sebou přináší i vícenáklady. Zástupce technického dozoru stavby a zástupce realizační firmy na posledním jednání zastupitelstva vysvětlili jednotlivé položky, které se promítly v předloženém dodatku.

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

Oplocení okolo celého areálu získává svoji konečnou podobu. Všichni mohou práci realizační firmy zhodnotit. Vedení školy přizpůsobilo stavbě pobyt dětí MŠ ve venkovních prostorách a z důvodu bezpečnosti využívají hřiště u Kulturního a vzdělávacího centra. Pro tyto potřeby Rada města upravila provozní řád hřiště. Spojovací koridor a dílny jsou ve stavu předání staveniště a přípravných prací před stavební realizací. Na celou akci jsme získali dotaci ve dvou dotačních titulech Královéhradeckého kraje ve výši 5,5 mil. Kč, z dotačního programu IROP jsme získali rozhodnutí o přidělení dotace ve výši 31,5 mil. Kč. Další dotace na oplocení ve výši 2,6 mil. Kč je z Ministerstva financí. Dále máme požádáno o dotaci na Státním fondu životního prostředí. Zde čekáme na vyjádření daného fondu, které očekáváme v nejbližších dnech.

K požárům s novou cisternou

Úspěšní jsme byli i při financování velkokapacitní cisterny pro hasiče. Dotační prostředky z Integrovaného regionálního operačního programu ve výši 6,65 mil. Kč a od Královéhradeckého kraje 0,7 mil. Kč pomohou toto dílo financovat. Cisternu vyrobila firma Kobit, a. s., za cenu 7,9 mil. Kč, spolufinancování našeho města je ve výši 0,55 mil. Kč a hasičům byla slavnostně předána 4. září 2020. Akci svou účastí podpořilo mnoho významných hostů a spoluobčanů. Předáním pomyslného klíče a dortové makety scanie se velkokapacitní cisterna stala nováčkem vozového parku hasičů. Je potřeba, aby řidiči jednotky vykonali kondiční jízdy, a následně může být cisterna použita k „ostrému“ výjezdu. Naším přáním je, aby zásahové vozidlo co nejlépe sloužilo

a vždy přivezlo všechny hasiče v pořádku zpět „na základnu“.

Novinky v ulicích

Nový povrch obdržel chodník v ulici Lipová. Akci zrealizovali zaměstnanci Místního hospodářství. Za velmi pěkně odvedenou práci jim patří velké poděkování.

S firmou ČEZ jsme měli domluvený postup realizace kabeláže do země v ulicích Jičínská, Nerudova, U Trati a K Bažantnici. Samotná akce měla být zahájena v září, ale po několika jednáních se zástupci ČEZ jsme obdrželi poslední zprávu, že se celá akce přesouvá na jaro roku 2021. Věříme, že tato informace je již pravdivá.

V letních měsících jsme museli přistoupit k personální změně na postu knihovnice. I když jsme byli s prací dosavadní zaměstnankyně spokojeni, sama se rozhodla změnit pracovní místo. Přejí Monice v nové práci mnoho zdaru a nové knihovnici Miše mnoho úspěchů.

Podzimní kulturní a sportovní akce prozatím probíhají podle plánů, které vám upřesňujeme v letáku a na facebooku v závislosti na aktuálním vývoji. Věříme, že si akce užijete a podpoříte je svojí účastí. Přejí vám krásné podzimní dny.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Rekonstrukci chodníku v Lipové ulici chtěli mít pracovníci Místního hospodářství hotovou do konce srpna. Přestože údržba travnatých ploch byla náročnější oproti suchým létům, termín byl dodržen a chodník je opraven k poznání.

Hasiči převzali nové zásahové vozidlo

V pátek 4. září proběhla slavnostní chvíle, kdy velitel jednotky našeho sboru dobrovolných hasičů převzal z rukou starostky města symbolický klíč od nové velkokapacitní cisterny. Stalo se tak téměř na den přesně po roce, kdy jsme společně otevírali novou hasičskou zbrojnicí.

V příštím roce si dobrovolní hasiči v Kopidlně připomenou 140. výročí založení svého sboru. Nová moderní technika je určitě krásným dárkem k tomuto výročí. Dovolte mi, vážení čtenáři, nahlédnout v krátkosti do historie našeho sboru dobrovolných hasičů a sdělit vám, s jakou technikou během sto čtyřiceti let hasiči pracovali při záchraně životů a majetku spoluobčanů v Kopidlně a okolí. Naplňovali tak stanovy Sboru dobrovolných hasičů v Kopidlně, které předložil br. Adolf Rösler tehdejšímu zastupitelstvu obce. Cítuji: „Sbor dobrovolných hasičů v Kopidlně zřizuje se na základě platného zákona požárního a spolčovacího a s vědomím sloužícího obecního zastupitelstva města Kopidlna pod protektorem jeho Vysokorodí hraběte Ervína ze Šliků. Účelem sboru jest při požárech v Kopidlně a nejbližším okolí životy a majetek bližního svého hájiti a při hašení ohně potřebný pořádek udržovati.“

Nepodařilo se mi bohužel zjistit, kde byla první zbrojnice a jakou technikou sbor při svém založení disponoval. První zmínka o stavu techniky je až z roku 1904, kdy podle inventury vlastnil sbor 2 stříkačky, 650m hadic, 1 berlovou stříkačku, 11 žebříků, 36 košíků, 7 háků, 1 ochrannou plachtu, 1 ochranný pytel a další materiál.

Modernizovat způsob hašení bylo vždy v zájmu hasičů v Kopidlně. A tak už v roce 1910 podepisují zástupci sboru, obce a vedení velkostatku s firmou „Ústřední prodejna stříkaček hasičských a tělocvičných potřeb Praha“ smlouvu o zakoupení parní stříkačky

a hadic. Stříkačka měla na svoji dobu výborné parametry. Dostřik na jednu proudnici byl 36–38m. Dopravit vodu dokázala až do vzdálenosti 500m. S touto parní stříkačkou se náš sbor, mimo jiné, vyznamenal v roce 1921, kdy pomáhal hasit velký požár ve firmě Knotek v Jičíně. Firma Knotek věnovala jako poděkování peněžní dar ve výši 800 korun, což byly v té době velmi slušné peníze.

Do roku 1931 se k požárům jezdilo s koňmi. Hasiči uspořádali ve městě sbírku na motorovou stříkačku. Nebylo snad obyvatel, který by do sbírky nepřispěl. Samozřejmě přispěly také cukrovar a velkostatek. Výsledkem sbírky bylo, že si sbor mohl dovolit koupit automobil a stříkačku za 93.000 Kč. Ze čtyř nabídek vybral sbor automobil a stříkačku od firmy Stratílek. Automobil byl slavnostně uveden do provozu 7. června 1931. Slavnost byla spojena s oslavou 50. výročí založení sboru.

Dodnes je toto vozidlo chloubou našeho sboru a v nové hasičské zbrojnici získalo čestné místo.

A jak přicházela další vozidla? Pamětníci hovoří o autobusu, který sloužil nejen k přepravování mužstva a techniky k zásahům, ale byl využíván k výletům, které hojně hasiči pořádali. Autobus byl pořízen kolem roku 1954 a byl majetkem sboru.

V roce 1956 získal sbor dopravní vozidlo Tatra 805 se stříkačkou PPS 8. Automobil byl věnován sboru za úspěšný start mládežnických družstev v krajských požárních soutěžích. Kvůli tomu, jak jsme familiárně vozidlo nazývali pro charakteristický zvuk motoru, byla v roce 1986 nahrazena dopravním vozidlem Avia 31, které má ve výbavě stříkačku PPS 12. Toto dopravní vozidlo slouží v Kopidlně třicet čtyři let a je stále náročnější je udržet v provozuschopném stavu. Proto bychom uvítali modernější dopravní automobil, který bude přepravovat mužstvo, a hlavně by byl využíván při zásahu u dopravních nehod. Nechci to zakřiknout, ale je naděje, že do roka či dvou bychom mohli slavnostně vítat v Kopidlně moderní dopravní automobil.

První cisternou v Kopidlně byla Praga RN, kterou město získalo v roce 1962 pro sbor ze skladů civilní obrany. Toto vozidlo mělo kabinu pouze pro řidiče a velitele. Mužstvo sedělo na lavicích venku podél nádrže a pro bezpečnost se posádka přivazovala opaskem k opěradlu lavice. Když v roce 1981, v roce stého výročí založení sboru, získal sbor Škodu 706 RTHP s kabinou, ve které bylo možné přepravovat sedm hasičů, byla to velká událost a pro členy zásahové jednotky výrazný komfort. Stejný typ vozidla, ve výrazně lep-

pokračování ze strany 4

ším stavu, získal sbor v roce 1997. „Škodovka“ je stále v provozuschopném stavu a je často využívána k přepravě vody.

Do dnešních dnů byla naším nejmodernějším vozidlem cisternová automobilová stříkačka na podvozku Liaz, kterou získalo město z armádních skladů a její generálku provedla firma Vraspír ze Žďáru nad Sázavou v roce 2006. Určitě tahle cisterna bude mít nezastupitelné místo v automobilovém parku našeho sboru, i když po jejím boku bude stát daleko modernější velkokapacitní cisterna, která přinese členům jednotky ještě větší komfort a pomůže k bezpečnosti našich spoluobčanů. Přejme si, aby nová velkokapacitní cisterna nemusela vyjíždět příliš často. Rovněž jí však popřejeme hodně kilometrů bez nehod a poruch.

Dovolte mi, vážení čtenáři, poděkovat touto formou vedení města, zejména paní starostce Ing. Haně Masákové. Hlavně ona má zásluhu na tom, že jsme mohli na dvoře nové hasičské zbrojnice slavnostně přivítat moderní hasičské vozidlo. Věřím, že naše spolupráce bude pokračovat i v budoucnu a společně zdárně dokončíme další projekty.

Ludvík Jaroš, starosta Sboru dobrovolných hasičů v Kopidlně

Velkoobjemovou cisternovou automobilovou stříkačku vyrobila firma Kobit – THZ ve Slatiňanech. Celková cena: 7 846 850 Kč včetně DPH.

Vůz je postaven na podvozku Scania P500 řady XT s pohonem všech kol. Srdcem je řadový přeplňovaný šesti válec o výkonu 368 kW, převodovka je automatizovaná, s retardérem. Všechny nápravy jsou vybaveny uzávěrkou diferenciálů, odpruženy jsou listovými pružinami. Brzdy jsou bubnové, na přední a třetí nápravě je torzní stabilizátor. Na přední vozu je elektrický lanový naviják s tažnou silou 50 kN a jištěním proti přetížení.

Šestimístná kabina CP28 je v zadní řadě sedadel vybavena držáky dýchacích přístrojů integrovaných do opěradel. Mezi nimi jsou náhradní tlakové láhve, zbývající dva přístroje jsou uchyceny mezi sedadly řidiče a velitele.

Nádrž na hasivo pojme 8500 litrů vody a 510 litrů pěnidla. Další dva moduly nástavby obsahují prostory k uložení příslušenství. Mezi kabinou a nástavbou je uchycen výsuvný osvětlovací stožár se dvěma LED světly.

VELKOKAPACITNÍ CISTERNA PRO JSDH KOPIDLNO

Projekt je spolufinancován Evropskou unií

Cílem projektu je vybavit JSDH Kopidlno novou velkokapacitní požární cisternou na dopravu vody pro řešení rizik a mimořádných událostí souvisejících se změnami klimatu, konkrétně pro výkon činností spojených s bojem s extrémním suchem.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Kdo se podílel na organizaci slavnostního předání nové cisterny

- příprava luxusního občerstvení – kolektiv kuchařek jídelny MŠ a ZŠ Kopidlno pod vedením Petry Smutné
- zhotovení štrúdlu – Eliška Martínková
- organizace a doplňování občerstvení na akci – Petra Smutná, Jitka Macková
- obsluha na akci – Monika Austová, Míša Palečková, Martina Vlčková
- zapůjčení skleniček – manželé Gottwaldovi Kopidlno (sponzorský dar)
- květinová výzdoba – Střední škola zahradnická Kopidlno
- zhotovení makety klíče – Monika Austová
- dovoz setů a výzdoby – parta místního hospodářství
- zhotovení hasičského dortu – Václava Machulová
- zajištění vína – Aleš Staněk (Vinný sklípek u Staňků Česov)
- obsluha u pití a vše ostatní – hasiči pod vedením Petra Hnáta

Všichni si zaslouží velké poděkování za skvěle odvedenou práci.

Míša Havelková

Nejen za výjezdovou jednotku, ale i za celý sbor dobrovolných hasičů v Kopidlně bych rád vyjádřil poděkování městu Kopidlno za precizně připravenou akci „Slavnostní předání velkokapacitní cisterny“. Myslím, že organizačně byla skutečně na úrovni a bylo to důstojné uvedení do provozu našeho nového vozu.

Zároveň bych rád poděkoval i občanům, kteří mají o naši práci zájem, hostům, kteří si udělali čas, a také všem našim členům. Vám všem patří velký DÍK!!!

Petr Hnáta

O čarodějnice Drahoraz nepřišla

Tradiční pálení „čarodějnic“ se v letošním roce kvůli covidu-19 nemohlo uskutečnit. Ale co s hromadou roští, která byla pro tuto příležitost připravena?

Osadní výbor Drahoraz naplánoval posunutí „čarodějnic“ na sobotu 27. 6. 2020. A tak jsme se sešli v 19 hodin a zapálili hranici.

Pan Hrdý griloval výbornou kýtu a opékal klobásky, točilo se pivo, hrála hudba a ani bouřka nás nerozhnala. Přemístili jsme se pod střechu a dobrá nálada pokračovala až do pozdních večerních hodin.

Hana Fikarová

Trochu jiná pouť v Drahorazi 27.–28. června

Letošní dvoudenní pouť v Drahorazi ovlivnilo omezení shromažďování, nařízené v předchozích měsících kvůli rozšíření nemoci covid-19. Protože se z těchto důvodů nekonalo ani dubnové pálení čarodějnic, nabyla hromada chrástí a dřeva na hřišti v obci povážlivých rozměrů a bylo načase ji spálit. Jako vhodný se ukázal termín každoroční červnové pouti, kdy se rovněž v minulosti hojně pálily ohně, a sice svatojánské, v podvečer svátku sv. Jana Křtitele, který připadá na 24. 6. Místo sobotního Poutního posezení s dětským dnem se tak uskutečnilo pouze posezení s opožděným pálením čarodějnic

(o tom více samostatný příspěvek). Stejná zůstala jen nedělní část pouti – od 9 hodin se v místním kostele konala Poutní mše svatá k svátku apoštolů sv. Petra a Pavla (29. 6.), kterým je drahorazský kostel zasvěcen.

Slavnostní bohoslužbu tradičně sloužil kopidlenský farář Robert Pietrzak, za varhany zde po dlouhé pauze usedl Vladimír Turek a zpěvem doprovázel Václav Stříbrný. Kvůli pokračujícím pracím na opravě střechy kostela si věřící mohli trochu připadat jako na staveništi – v lodi pod kůrem přibyl řezací stroj či uskladněný materiál potřebný na střechu, podlaha kůru a varhany jsou již

několik let z ochranných důvodů opatřeny igelitem. Kopidlenská farnost zde kolem kostela na hřbitově nemá vhodný prostor, kam by se stavební materiál po dobu prací složil. Návštěvníkům poutní mše svatě však tento nedostatek nikterak nezabránil prožít konanou bohoslužbu v duchovní atmosféře a s osobním zaujetím, k umocnění celkového slavnostního rázu taky přispěl interiér vyzdobený květinami (díky za ně patří Haně Štulové z Bradlecké Lhoty). Setkání věřících s Bohem stejně jako setkání příbuzných a známých tak bylo opravdovým svátkem.

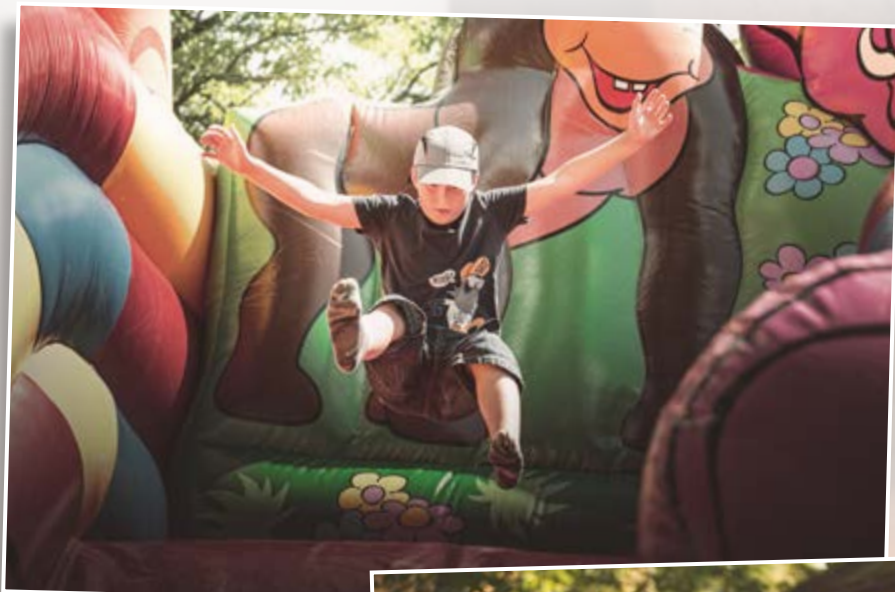
(zgl)

Přijela pouť...

„Přijela pouť a lidí proud zaplnil na návsi kdejaké kout,“ zpíval ve své písni Karel Gott. Sice ne tak doslova, ale podobně to vypadalo ve Mlýnci první červencový víkend. Pro děti byl odpoledne nachystán skákací hrad a hasičská pěna. Navečer jsme se sešli u grilovaného selete a ani pouťové koláčky nechyběly na stolech přítomných hostů. Večerním překvapením bylo letní kino.

Teplé a slunečné počasí, dobrá nálada a sousedská pohoda vládly v tento sobotní červencový den celým Mlýncem... :-)

(hl)

První týden v červenci slavíme pouť. Přípravy nastaly i letos. Po dlouhém suchu byla zahrada u školy vyprahlá. Hasiči v pravý čas trávu posekali. Počasí se umoudřilo, v Mlýnci nám zapršelo. Tím byl připraven krásný trávník. Na něm dětem připravili dlouhou skluzavku a objednali hasičskou pěnu. Bylo krásné pozorovat děti, jak skotačí. K tomu jim krásně svítilo sluníčko.

Na dvorku u školy bylo připraveno sezení s občerstvením, pivo, grilované prasátko a nechyběly ani pouťové koláčky. Hostů se sešlo hodně, pěkně se bavili děti i dospělí.

Za vše patří poděkování hasičům a všem, kteří jim pomáhali. Ten den jako by vesnička ožila!

Nás, kteří už jenom přihlížíme, těší, že se tradice stále udržuje!!

Marie Špicarová, Mlýnec

Plavba parníkem, pozorování jelenů, rybolov, hry i výlet na kole. Takové byly příměstské tábory

Také letos jsme se rozhodli neporušit tradici příměstských táborů pořádaných sportovní halou a zorganizovali je hned ve dvou termínech. Hlavně proto, že jsme původně navržený termín chtěli nahradit týdnem v srpnu, ale děti se hlásily do obou turnusů, takže nezbývalo než je připravit oba. Za červencový turnus musíme poděkovat hlavně Nelče Faltejskové, která trvala na tom, že v srpnu prostě nemůže. Program jsme měli stejný pro oba týdny. V prvním týdnu se k nám přidalo 13 dětí a ve druhém 14.

Zahájili jsme výletem do Poděbrad, kde jsme se nejprve neplánovaně lehce vykoukali v brouzdališti na kolonádě, pak jsme se přesunuli k Labi a nastoupili na hodinovou plavbu parníkem. Na dvanáctou hodinu jsme měli zamluvený oběd v restauraci Bílá růže a po obědě jsme se zastavili na hřišti poblíž Labe. Tady se dětem moc líbilo, ale nemusely jsme je dlouze přemlouvat a cestou k autobusu jsme se ještě jednou proběhly s dětmi brouzdalištěm, lehce je vyždímaly a posadily na autobus zpátky do Kopidlna. První den jsme zakončili svačinkou u haly.

Druhý den jsme se vydali hledat bílé jeleny do obory. Pan Kovář s panem Hladíkem nás vyzvedli u vrat do obory, které se ukrývají v parku v místech, kde dříve bylo přírodní divadlo. Vrata jsme našli a nastoupili na superluxusní valník za traktorem a drandili po cestičkách krásné obory ve Vršcích. Pan Hladík nás dovezl až k hájence, kde jsme s dětmi opekli párky, pak se děti rozeběhly do okolí hájenky a poznávaly kouzlo obory. Potom jsme nabrali na traktor krmení pro jeleny a divoká prasata, ta si obzvlášť pochutnala na nedojede-

ných párcích. Jeleny jsme zahlédli nedaleko jejich největšího krmelce, a protože děti byly opravdu hodné a vydržely v naprosté tichosti čekat, až se k nám přiblíží, nakonec jsme se dočkali a bylo na co koukat. Rozloučili jsme se s jeleny a na valníku odjeli zpátky k bráně, kde jsme se také rozloučili s našimi průvodci, a vyrazili směr sportovní hala. Cestou jsme ještě lehce vykoukali cukrárnu na náměstí a na hale na nás opět čekala svačinka v podobě perníku s čokoládou a bábovky.

Třetí den obou turnusů byl ve znamení chytání ryb na Kamensku. Ráno jsme vyrazili

pěšky na Kamensko, kde už na nás čekali oba Zdeňkové, p. Kuřil a p. Novotný. Pro děti už byly nachystané pruty, takže během chvíle už děti seděly na hrázi rybníka a trpělivě čekaly na úlovky. Během dopoledne byly snad všechny úspěšné a s radostí jsme se vrhli na kuřecí řízečky a brambory s láskou připravené paní Janou. Aby toho nebylo málo, ještě nám navrch připravila obrovskou hromadu palačinek k odpolední svačince. Byly vynikající a nezbyly. Po obědě děti chtěly znovu

pokračování na straně 9

pokračování ze strany 8

chytat ryby, takže znovu na hráz a znovu další úlovky. Trochu jsem se bála, že chytání ryb nebude děti tolik bavit, ale opak byl pravdou. Odpoledne ještě jeden ze Zdeňků připravil dětem vzduchovku a střílelo se na kelímky, vyzkoušeli jsme také chůzi na chůdách. Děti jsme jen těžko od těchto her dostávaly na cestu domů, takže jsme dorazili k hale později, rodiče už na nás čekali, ale všechno nám to prošlo bez trestů za pozdní příchod. Druhý turnus byl trochu jiný, ráno jsme děti dovezli na Kamensko auty, protože přišlo a přišlo, naštěstí jenom dopoledne a po řízečcích už se také chytalo a ryby braly. Akce „rybářů“ byla úspěšná i v srpnu.

Ve čtvrtek jsme byli dopoledne na hale, děti si sestavily různé opičí dráhy na velké hale i malém sále, malovalo se na obličej a hrály se všechny možné hry. Tolik hodin v kuse jsem badminton asi nikdy nehrála. V poledne na nás čekala výborná svíčková od paní Křiváčkové, nestačili jsme dětem přidávat. Moc děkujeme, podle dětí byla „boží“. Před druhou hodinou jsme vyrazili směr Pševy, podél vlakové trati přes louku a došli až na cvičiště kynologů. První parta, která chystala značky a úkoly pro další skupinku dětí, trochu zmokla, ale naštěstí ve Pševsi už svítilo sluníčko a všichni jsme postupně oschli. Paní Konůpková tu pro nás zorganizovala ukázkou výcviku psů, a hlavně se děti do tohoto výcviku mohly zapojit a to nemělo chybu. Některé děti byly asi stejně velké jako němečtí ovčáci, ti byli ochotní za malý piškotek udělat pro děti cokoli. Zpátky se nám vůbec nechtělo, ale hlad nás vedl stejnou cestou ke Kopidlnu, kde na nás čekala nezdravá večeře v podobě pizzy. Trochu to na hale připomínalo to krmení pejsků na kynologickém cvičišti.

Tento večer děti zůstávaly s námi na hale,

kteřá už v tuto chvíli byla plná spacáků, polštářků a plyšáků, bez kterých by se nedalo usnout, a také kol a cyklistického vybavení na páteční výlet.

Kolem deváté hodiny se účastníci postupně začali ukládat ke spánku, někteří v brance, někdo na duchnách nebo žíněnkách, spalo se pod lezeckou stěnou a taky nahore v patře na malém sále. Prostě jeden velký InterContinental. Nevíme přesně, v kolik děti usnaly, ale my s Lídou jsme padly totálním vyčerpáním kolem třetí hodiny ranní. Ráno nastalo postupné probouzení, nikam se nespěchalo, takže ti, co lehce ponocovali, se mohli trochu dospat. K snídani se dojídala pizza, ale byly také čerstvé rohlíčky se šunkou nebo bábovka.

A mohlo se vyrazit na pro mě nejobávanější výlet, na kolech na Bučický mlýn. Když

paní Lída zjistila, že i po 35 letech umí pořádkem jezdit na kole jako za mlada, už jsem se nebála ničeho. Děti jsme rozdělily do menších skupinek, pěšky jsme došli až na cestu za pilu směr Kamensko a vyrazili jsme. Děti byly úžasné, poslouchaly, jely opatrně, takže jsme po asi půlhodině seskakovali z kol u Bučického mlýna. Prošli jsme se po okolí, našli stádo krásných koní, pořídili moc hezké fotky dětí na balících slámy a hladoví netrpělivě čekali na oběd. Dočkali jsme se, poobědvali, navrch přidali dobrého nanuka a pomalu se vydali na zpáteční cestu. Tu jsme zakončili na hřišti u Kulturního a vzdělávacího centra, kde na nás čekala nejen paní Havelková, ale také vynikající buchtu

pokračování na straně 10

pokračování ze strany 9

od paní Novotné. Také moc děkujeme, byly jako od babičky. Postupně se k nám přidali rodiče, opekli jsme nějaké párky, uvařili rodičům nějaké to kafičko, popovídali jsme si. My jsme chválily děti, rodiče nám nevěřili, děti nechtěly domů, ale přesto jsme se rozloučili s přáním dalšího shledání na dalších příměstských táborech.

Na konci veliké poděkování naší Lídy, která se nezalekla tak náročného programu ani jízdy na kole, na valníku, ale ani spaní na hale a trpělivě vždy vydržela až do pátku. Lucce Přenosilové za pomoc při hlídání všech táborových raubířů, měla s nimi opravdu trpělivost, Adélce Hlubučkové za pomoc při přípravě tábora, tetě Novotné za nejlepší perník, bábovku a buchty, které jsme v životě jedli, tetě Křiváčkové za luxusní svíčkou a mým rodičům za asistenci téměř u všeho. Pánům Hladíkovi a Kovářovi jakožto průvodcům v oboře, všem, kteří se kolem nás točili u rybářů na Kamensku, a točili se opravdu obětavě a trpělivě, paní Konůpkové s jejími kolegy kynology a také jejich psím svěřencům, byli úžasní a bylo s nimi veselo, paní Havelkové, která s námi každý turnus zakončila a pomohla nám, které jsme v pátek čerpaly z posledních sil.

Hlavně ale zdravím všechny děti, byly jste mojí první zkušeností a byly jste fajn partáci na lumpárny. Doufám, že se k nám budete rádi vracet, nejenom na příměstské tábory, ale i na různé kroužky a aktivity pořádané sportovní halou v průběhu celého roku. Těšíme se na vás.

Dáša a Lída

Sál sportovní haly zdobí mandala

Poděkování Martě

Už od začátku mé práce tady na sportovní hale bylo jasné, že hned po fotbalistech budou nejvíce navštěvované lekce jógy. A to je moc dobře, sama cvičím jógu už hodně let a jsem moc ráda, že i v Kopidlně má hodně příznivců. Jóga se cvičí ve druhém patře na malém sále, který je sám o sobě útulný, ale taková jóga si zaslouží mnohem víc. Po jednom cvičení ranní jógy mi paní Detková nabídla namalovat na jednu z prázdných stěn mandalu. Jenom krátké vysvětlení, co je to mandala.

Mandala je v indických náboženstvích obrazem symbolizujícím vesmír, užívaným při rituálech a meditacích. V západní kultuře

pak často také označuje různé kruhové obrazce, jež jsou využívány v psychoanalýze jako diagnostický nástroj, arteterapii nebo pro relaxaci či v různých ezoterických hnutích.

Takže dohoda byla na světě a malovat se začalo hned druhý den. S vámi, kteří nechodíte cvičit do sportovní haly, se také chci podělit o krásu, kterou Marta přenesla na bílou stěnu malého sálu. Vy,

kteří to chcete vidět na vlastní oči, neváhejte a přijďte si zacvičit s námi.

Takže: „Martí, moc ti za všechny jogínky děkuji a těším se na další lekce pod tvou mandalou.“

Dagmar Hlubučková

Posilovna přechází ze soukromých rukou do správy haly

K naší velké radosti je rozhodnuto a posilovna ve sportovní hale přechází od října tohoto roku pod správu sportovní haly a vše, jak tu leží a běží, přebíráme. Jsem moc ráda, že se vše podařilo i v této úspory vyžadující době. Posilovnu jsme si postupně připravovaly na převzetí, takže ještě proběhlo několik drobných úprav. Na strojích jsou provedeny všechny požadované revize, celý sál vymalovali zaměstnanci místního hospodářství a opraveny jsou všechny koženkové části

na strojích a to vše financoval ještě původní majitel strojů. Takže přebíráme po desetiletém užívání, ale ve velmi slušném stavu.

Přijďte se sami přesvědčit, vezměte sportovní oblečení a můžete přijít posilovat. Provoz přizpůsobíme tak, aby co nejméně časově zatížil naši práci. Hlavně v letních měsících bude provozní doba pouze na předplacené permanentky nebo rezervace minimálně den předem. Těšíme se na vás, svalovci.

Dagmar Hlubučková

Jiří Masák: Něco si přeji... Výstava obrazů v KVC

Až do konce října je na malé scéně KVC přístupná prodejní výstava obrazů kopidlenkého rodáka Jiřího Masáka. S ním se mohli osobně setkat účastníci vernisáže, která proběhla 5. září. Hudební doprovod zajistili Martin Krulich a Václav Severa.

Jiří Masák žije v současnosti v Poděbrdech, kde také pracuje jako brusíč olovnatého křišťálu. V malování našel zálibu už v dětství, v posledních letech tvoří zejména obrazy, které ztvárňují určitou symboliku nebo abstrakci. Jeho jméno najdeme i ve Stručném obrazovém slovníku výtvarníků, fotografů, sochařů etc. regionu Nymburk, Poděbrady, Lysá nad Labem, Sadská a dalších obcí.

Přestože vernisáž proběhla v poněkud nejisté době obav z šíření koronaviru, sešla se celá řada hostů, kteří si mohli vychutnat umělecký zážitek i setkání s malířem. Kdo se třeba kvůli obavám z viru zúčastnit nemohl, má nyní až do konce října příležitost výstavu zhlédnout v otevírací době KVC individuálně a případně si vybrat i obrázek pro sebe. (kl)

Vinný sklípek u Staňků z Češova se představil v Kopidlně

Někomu trvá splnit si sen dlouhé roky, jiný ho třeba ani nikdy neuskuteční. To ale není případ Aleše Staňka z Češova u Jičína. Sám o sobě říká, že je jako rodák z Moravy „odkoven vínem“. A tak se není čemu divit, že jednou večer ve vinném sklípku se mu v hlavě zrodila myšlenka mít sklípek vlastní. A tak si ho pořídil. Aby stíhal skloubit práci na plný úvazek v oboru energetiky v Mladé Boleslavi a povinnosti v podnikání, spí někdy jen pár hodin denně. Ale tenhle koníček mu za to zkrátka stojí.

Narodit se na Moravě ve Znojemské vinařské podoblasti je tak trochu závazek a bylo by s podivem, kdyby do vínu nedostal alespoň malou touhu pracovat s vínem. Aleš Staněk ji dostal, a velkou. Již po studiu elektroenergetiky na ČVUT v Praze začal vozit prověřené kvalitní víno ze své rodné Moravy do Čech. Nejdříve jen pro sebe a návštěvy, ale pak i pro své kamarády a kolegy ze zaměstnání a nyní dodává i do vybraných restaurací nejen v okolí Jičína, ale pravidelně zaváží vínem spoustu soukromých odběratelů, kteří si nedokážou představit večerní posezení a různé rodinné oslavy bez vína z jeho sklípku.

V roce 2012 při posezení ve sklepě u jednoho z rodinných vinařů slovo dalo slovo a vznikla myšlenka, že by se mohl stát obchodním zástupcem vinařství pro okolí, kde aktuálně bydlí. „Říkal jsem si, že stejně na Moravu pravidelně jezdím. Mám tam své rodiče, za kterými se vracím. A protože jsou včelaři, vozím od nich i med. To víno jsem svým známým a kolegům do Čech vozil tak jako tak. Měl jsem ověřené rodinné vinaře a věděl jsem, že spolupracovat s nimi a ob-

chodovat s jejich vínem, které se nedá běžně koupit na pultech obchodů, má smysl,“ popisuje své první podnikatelské záměry Aleš Staněk s tím, že mít vlastní sklípek bylo jeho snem.

S rodinou prodali dům a koupili sklípek

Jenomže narazil na problém. Nově postavený dům u Jablonce nad Nisou neměl sklep. O tři roky později učinil se svou ženou zásadní rozhodnutí – prodat dům a poříditi si sklípek. Přestěhovali se do Češova u Jičína a koupili tam rodinný dům se zahradou a malým vinným sklípkem. Ten teď k nákupu pro veřejnost otevírají každý pracovní den od 17 hodin, když se s manželkou vrátí ze zaměstnání, minimálně do 20 hodin. Nakou-

pit lze veškerý sortiment, který je dostupný i na e-shopu www.vinostanek.cz. A po předchozí telefonické domluvě otevřou sklípek k nákupu vín a medu i o víkendů a svátcích.

A tak pravidelně při cestách na Moravu a zpět navštěvuje Aleš Staněk všechny své rodinné vinaře, od kterých vozí kvalitní lahvová vína nejen proto, aby je pak rozvezl dále do restaurací, na rodinné oslavy, svatby i rauty, ale také do zásob svého sklípku, kde má přes 40 druhů lahvoových vín, osm druhů vín v oblíbeném bag-in-box balení tři a pět litrů, nealko vinný mošt vhodný pro děti, těhotné a kojící matky a také svůj výrobek z vlastních hroznů rostoucích kolem sklípku v Češově – hroznové želé, vhodné jako marináda na maso, ke svíčkové nebo třeba na lívance.

„Dnes ode mě hodně zákazníků odebírá vinné boxíky i do domácnosti jako běžnou zásobu vína do lednice na každodenní popíjení. Kvalita vína po otevření boxu je vinařem garantována na minimálně šest týdnů, ale co vím, tak se to zatím nikomu nepovedlo vyzkoušet. Je totiž tak dobré, že v lednici nějak „vysychá,“ říká se šibalským úsměvem majitel Vinného sklípku u Staňků v Češově.

Aby nenakupoval, jak se říká, „zajíce v pytli“, už v roce 2013 absolvoval someliérský kurz a pravidelně se vzdělává. Na základě toho také pořádá školení personálu restaurací, kam dodává víno. „Jeden z nejhorších zážitků v restauraci pro mě je, když si chci dát ke svátečnímu jídlu s přáteli kvalitní lahvové víno a obsluha mi na otázku, jaké mají víno, odpoví jen: ‚červené a bílé‘. Bohužel se mi už i několikrát stalo, že obsluha ani neví, odkud a od jakého vinaře víno má.“

Během roku kromě toho připravuje vína s etiketou na přání, svatební kolekce vín, působí jako odborná obsluha na vernisážích a plesech, například již dvakrát byl s vínem ze sklípku i na Plese hejtmána Libereckého kraje nebo několik let zajišťuje vinný catering s odbornou obsluhou na plese Krajské vědecké knihovny v Liberci, kam má již od minulého plese objednaná zarezervovaná místa na příští rok a pořadatelé si nedokážou tento ples bez jeho vína představit. Velmi ho těší, když hosté plesu říkají, že chodí na ples za vínem.

Degustace vín nejen v Kopidlně

Další jeho velmi oblíbenou činností a relaxem po zaměstnání jsou neřízené degustace vín na plesech, oslavách narozenin, firemních akcích, svatbách, vernisážích a slav-

pokračování ze strany 12

nostních příležitostech, jako bylo aktuálně v Kopidlně slavnostní předání velkokapacitní cisterny pro JSDH Kopidlno 4. září, kde si každý host mohl vybrat libovolné víno z nabídky a ochutnat několik druhů.

Jeho nejoblíbenější činností jsou především řízené degustace vín s odborným výkladem i s dodávkou poctivých moravských pochutin k vínu jako v pravém moravském sklípku, tedy kvalitních sýrů, klobásek, uzeného masa nebo třeba škvarkové pomazánky. Taková degustace proběhla v pátek 11. září v KVC Kopidlno. Zúčastnilo se přes 40 hostů, připravena byla přednáška s vinařskou tematikou od základu rozlišení vína až po představení, co vše se z vína vyrábí, jak správně držet skleničku, na co si při nákupu vín dát pozor, a hlavně byla přednáška spojena s ochutnávkou vín z Vinařství Líbal z Horních Dunajovic u Znojma, které Vinný sklípek u Staňků zastupuje nejen pro tento kraj.

Postupovalo se od nejsušších červených vín přes polosuchá a polosladká vína až po sladká vína. Byla připravena vína červená, bílá i růžová a Aleš Staněk všem vysvětlil, jak se jednotlivé druhy vyrábí. Toto vinařství již několikrát získalo ocenění v San Francisco Double gold medal a ocenění jako nejlepší víno na světě z více než pěti tisíc přihlášených vzorků z celého světa. Z těchto oceně-

ných vín mohli účastníci ochutnat dva vzorky, a to Ryzlink rýnský, který vyhrál v roce 2019, a Pálava, která vyhrála v roce 2018. Dále se toto vinařství každý rok zúčastňuje dalších soutěží po celém světě, k ochutnávkám byly připraveny vzorky, které získaly další ocenění, a to zlato Terravino Izrael – Tramín červený a stříbrné a bronzové medaile Great American International Wine a Finger Lakes International Wine Competition – Sauvignon a Rulandské šedé.

Skoro každý host akce v KVC si po skončení zakoupil nejoblíbenější vzorky vín s sebou domů, a dokonce si pár hostů nechalo otevřít další lahvinku a vydrželi sedět a povídat si u skleničky lahodného vína do hlubokých nočních hodin. Podle ohlasů publika zde nebyla degustace vín naposledy, a pokud nám současná situace dovolí, tak ještě před vánočními svátky připravíme degustaci vín z jiného vinařství a budou vybrány druhy vín vhodné na vánoční stůl. Na letošní rok byl domluven stánek s vínem z češovského sklípku i na Kopidlenké slavnosti, ale bohužel se akce kvůli covidu nekonala. Stejně tak se letos nebude konat ani Kopidlenký kvítek, kde stánek s ochutnávkou vín bývá obvykle také.

Víno přijede i za vámi

„Nemusíte za vínem až na Moravu, víno přijede za vámi domů,“ dodává Aleš Staněk ke skutečnosti, že vlastní posezení zatím k dispozici nemá, ale rád za zákazníkem vyrazí na jeho oslavu. A pokud si vinný sklípek s ochutnávkou vín nechcete hned objednat domů nebo do firmy na svoji soukromou párty, můžete vyrazit na některou z nejbližších akcí. Třeba hned 26. září do Nového Bydžova na Slavnosti vína do divadla s cimbálovou muzikou, kde můžete porovnat nabídku vín češovského sklípku z více vinařů z celé ČR. O 14. listopadu dorazí do Nového Bydžova znovu, tentokrát na Svatomartinský jarmark.

„Mám nutkání stále něco dělat kolem vína. Můj další sen je zvětšit sklípek, vybudovat v Češově zázemí a posezení alespoň pro 30 osob a pořádat zde školení, degustace a různé oslavy ve vlastním prostoru,“ prozrazuje češovský vinař. A jedním dechem dodává, že mu v jeho aktivitách pomáhá celá rodina a přátelé, bez kterých by zásobování, účast na akcích i plesovou sezonu jen stěží sám uskutečnil.

Michaela Havelková

Velkou péči musí pracovníci Místního hospodářství soustavně věnovat údržbě veřejné zeleně. Sekání travnatých ploch v Kopidlně i ve vesnicích se střídá s údržbou květinových záhonků. Letos proběhl na náměstí postřik stromů napadených mšicemi. Bohužel ve městě uhynuly dva stromy, jeden v Tyršově ulici a jeden na náměstí (na části náměstí, kterou revitalizace teprve čeká), proto je bylo nutné odstranit. (kl)

Co řekli hosté o degustaci

Na degustaci jsme si kvůli koronaviru musely počkat, ale určitě se vyplatilo. Pan Staněk svým odborným výkladem potěšil jak vína odborníky, tak neználky. Díky velmi dobrým vzorkům vinařství Líbal jsme si užily příjemný páteční večer.

Jana Škaloudová

Profesionálně vedená degustace s příjemnou atmosférou a skvělými vzorky. Pan Staněk kromě zajímavého odborného výkladu poradil hostům i praktické rady. Všichni jsme se dobře bavili. Děkuje tobě (M. Havelkové – pozn. red.), potažmo KVC za organizaci, rádi si podobnou akci zopakujeme.

Jana Čápková

Degustace vín se nám velice líbila. V prvním momentě jsme především ocenili, že nemusíme nikam za vínem dojíždět a řešit odvoz. Z deseti vzorků jsme si všichni vybrali své favority a určitě si do nedalekého Češova pro lahvinku zajedeme. A připravené občerstvení? Myslím, že jsem nebyla jediná, komu na talířku nic nezbylo.

Andrea Sedláčková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Návrat do škol v omezeném režimu

V závěru školního roku MŠMT, Ministerstvo zdravotnictví a epidemiologové začali postupně uvolňovat mimořádná opatření v oblasti školství v důsledku pandemie covidu-19.

Od 11. května byla umožněna osobní přítomnost žáků 9. ročníků ve škole, a to za účelem přípravy na přijímací zkoušky na střední školy. Docházka nebyla povinná a probíhala ve skupinách v maximálním počtu 15 osob. K této formě výuky se v naší škole přihlásilo 10 z 20 žáků 9. třídy. Příprava na přijímací zkoušky z českého jazyka probíhala jeden den v týdnu od 8 do 10 hodin v budově u kostela, konzultace vedly Tereza Rozsypalová a Jana Hladíková. Před přijímacími zkouškami, které se konaly 8. června 2020, si žáci vyzkoušeli „přijímačky nanečisto“ za stejných podmínek jako při oficiálních testech.

Od 8. do 30. června 2020 byla umožněna realizace občasných vzdělávacích a socializačních aktivit pro žáky druhých stupňů základních škol. V souladu s pokyny MŠMT a na základě personálních, materiálních a prostorových podmínek nabídla naše škola všem žákům 2. stupně jednodenní konzul-

tace podle ročníků, vždy od 8 do 10 hodin v budově školy u kostela. Tuto možnost využilo 30 žáků, kteří byli rozděleni do tří skupin. Tyto skupiny fungovaly v odlišném režimu než na 1. stupni. Jednalo se spíše o možnost konání konzultací či třídnických hodin. Účast žáků byla dobrovolná, z 9. třídy se přihlásil pouze jeden žák.

Závěr školního roku

Předání vysvědčení žákům 1.–8. ročníku proběhlo klasicky od 7.30 hodin v jednotlivých třídách. Žáci měli roušku a ti, kteří přišli do školy poprvé v průběhu koronaprázdnin, i čestné prohlášení. Rodičům nebyl vstup do budovy školy povolen.

Slavnostní rozloučení s žáky 9. třídy

Vzhledem k uvolněným opatřením ministra školství proběhlo závěrečné vyřazení v úterý 30. června 2020 od 9.00 na zahradě KVC za přítomnosti rodičů. V průběhu programu promluvila starostka města, ředitel školy a žákům bylo předáno závěrečné vysvědčení s pamětním listem.

Mgr. Jana Hladíková

Český jazyk, téma „Jak prožíváš ty a tvoje rodina koronaprázdniny“

slohový útvar: dopis

V Kopidlně, 22. 4. 2020

Nemilý Covide!

Nezdravím Tě vůbec srdečně. Přicestoval jsi do naší republiky, aniž by ses zeptal, zda o Tvoji návštěvu máme zájem. A nejen to, navíc jsi způsobil chaos, rozruch, stres a ještě k tomu všem nepříjemné problémy.

Pokusím se Ti krátce objasnit, co máš konkrétně u mě na svědomí. Tak třeba učení na dálku mi moc nevyhovuje. Pravda sice je, že nemusím brzy vstávat a sedět ve škole. Ale určitě bych nové učivo chápal víc, kdyby mi ho pořádně vyučující vysvětlil. A neustálé dopisování přes Bakaláře nebo e-mail k dobré náladě také nepomáhá. A jak mám dělat se spolužáky lumpárny, když se ani nevidíme?

Kvůli tvému rozmaru jsem nemohl dohrát sportovní sezónu ve stolním tenisu. Na tréninku nebo na zápase se nás sejde asi deset až dvanáct hráčů. Ale takový počet osob nesmí být kvůli Tvé rozmarnosti pohromadě. A jak bych asi hrál s rouškou?

Protože jsi stále více dotěrný, tak jsou zavřené obchody s oblečením. To Tě vůbec nenapadlo, že si potřebuji koupit něco na sebe? A o botách raději ani nemluví. Na ty se chodím koukat jen do výlohy. Ještě štěstí, že ke svému životu nepotřebuješ pečivo či brambory, proto obchody s potravinami mají otevřeno, jinak bych si nekoupil nic k jídlu.

Povím Ti, že na svoji návštěvu sis vybral hodně nevhodnou dobu. Hlásím se na střední školu a už před týdnem jsem mohl mít hotové přijímačky. Ale ne, on si Covidek usmyslí, že bude škodit.

Nevím, jestli Ti říká něco slovo rodina či příbuzní. To jsou lidé, kteří se mají rádi a jsou šťastní, když se mohou setkávat. Pěkně v klidu jsme si chodili do práce a do školy. Ale teď je všechno naruby. Nevidíme se, nemůžeme se spolu zasmát. Sice si hodně telefonujeme, jenže to už není ono.

Jak vidíš, moc dobrého jsi nám nepřinesl. Myslím, že bude nejlepší, když co nejdříve zmizíš nejen z našeho blízkého okolí, ale z celé naší planety.

*Na neshledanou.
Jenda Koutník, 9. třída*

Zaměstnanci ZŠ a MŠ Kopidlna se byli dne 28. 8. 2020 podívat v rekonstruované budově 2. stupně v ulici Tomáše Svobody a rozhodli se touto cestou vyjádřit velké poděkování jak vedení města, tak i stavební firmě Martina Kafky za velký kus poctivě odvedené práce. Věříme, že se vše podaří dokončit podle plánu a že příští rok zahájíme v opraveném areálu školy.

Mgr. Jana Hladíková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Kopidlenská škola se zapojila do kampaně na podporu fair trade

Dne 29. 6. byla p. ředitelem podepsána deklarace na podporu fair trade na ZŠ a MŠ Kopidlnu.

Fairtradové školy jsou součástí kampaně Fairtradová města – mezinárodní iniciativy označování míst, kde je podporován fair trade. Cílem kampaně je osvěta v oblasti fair trade a podpora prodeje fairtradových produktů v daném místě.

Status Fairtradová škola mohou získat školy na všech úrovních vzdělávacího systému. Dávají jim najevo svou společenskou odpovědnost a zájem o globální rozvojové vzdělávání.

Ve výchovných a vzdělávacích institucích neprobíhá jen výuka. Jsou to také místa, kde děti a mladí lidé tráví mnoho času, kde jedí, občerstvují se a komunikují spolu. Školy tak mají příležitost vzdělávat své studenty příkladem: ukázat témata z výuky v praxi, vést žáky k odpovědné spotřebě a k vědomí globálních souvislostí.

Školy mohou status získat při splnění pěti kritérií:

- vytvoření řídicí skupiny za účelem podpory fair trade na škole,
- škola oficiálně podporuje fair trade,
- na škole jsou dostupné fairtradové produkty,
- na škole se vyučují globální rozvojová témata,
- škola pořádá akce na podporu fair trade a usiluje o medializaci.

Co je fair trade

Fair trade je způsob obchodu, který poskytuje pěstitelům a řemeslníkům ze zemí globálního Jihu možnost užít se vlastní prací za dů-

stojných podmínek. Výrobci v rámci systému fair trade dostávají za svou práci výkupní cenu, která odpovídá nákladům na pěstování či výrobu a zároveň umožňuje důstojné živobytí. Fair trade zaručuje férové obchodní podmínky, dodržování lidských a pracovních práv nebo šetrnost k životnímu prostředí. Mezi základní principy fair trade patří:

- výkupní cena odpovídající nákladům udržitelné produkce a důstojného živobytí,
- dlouhodobé obchodní vztahy,
- dodržování úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO),
- zákaz nucené a dětské práce,
- dlouhodobě udržitelný rozvoj místních komunit,
- kontrolované využívání pesticidů a další zemědělské chemie,
- šetrnější přístup k využívání přírodních zdrojů.

Důsledky nastavení mezinárodního obchodu

V důsledku nespravedlivého nastavení mezinárodního obchodu se země globálního Jihu potýkají například s nízkými výkupními cenami surovin, nedodržováním pracovních standardů nebo ničením životního prostředí. Pro tyto země je typická politická nestabilita a značná chudoba. Dodavatelský řetězec začínající u drobného pěstitele či řemeslníka a končící u spotřebitele má mnoho kroků a mezičlánků. Nejsilnější pozici v něm mají obchodníci, často velké nadnárodní společnosti. Naopak ti, kteří stojí na začátku a odvedli

na produktu nejvíce fyzické práce, jsou nuceni na sobě nést tíhu tlaku na snižování ceny finálních produktů. Ať už pracují v továrnách, dolech, nebo na plantážích, jejich každodenní realitou jsou nepříjemné pracovní podmínky a porušování lidských práv.

Pracovníci často nemají pracovní smlouvy, nedostávají zaplacenou ani minimální mzdu, jsou nuceni k neplaceným přesčasům, nemají dostatečné ochranné pomůcky či jsou sexuálně zneužíváni. Odbory, které by prosazovaly jejich zájmy, bývají potlačovány, či jsou přímo zakázány. Dle Mezinárodní organizace práce (ILO) je ve světě nuceno k práci více než 215 milionů dětí. Musí pracovat často celý den, nemožou chodit do školy a nemají čas si hrát. Jednou z reakcí na nerovné nastavení mezinárodního obchodu je rozvoj systému fair trade.

Spotřebitel pozná fairtradový výrobek nejlépe podle certifikační známky Fairtrade na obale. Ve specializovaných fairtradových obchodech je možné zakoupit i výrobky (především řemeslné a textilní zboží), které certifikační známku nemají, ale pocházejí od prověřených dovozců, členů Světové fairtradové organizace (WFTO).

V současné době je zapojeno do kampaně asi 45 škol. ZŠ Kopidlnu je druhou základní školou v Královéhradeckém kraji zapojenou do kampaně.

Mgr. Václav Hylmar

Odkazy:
www.fairtradeskoly.cz/kde_jsou_fer/skoly
www.fairtradeskoly.cz/informace
www.fairtrade.cz

Spolupráce ZŠ Kopidlnu s nakladatelstvím NOVÁ ŠKOLA Brno

I v uplynulém školním roce 2019/2020 spolupracovala naše škola s nakladatelstvím NOVÁ ŠKOLA Brno (nns.cz). Ve druhém ročníku jsme pilotně ověřovali hned dva tituly z nové řady nakladatelství, a to: Český jazyk (Čteme a píšeme s Agátou) a Prvouku (Objevujeme a poznáváme s Oskarem). Tyto nové pracovní sešity doplňují, společně s již používanou Matýskovou matematikou, ucelený soubor vzdělávacích materiálů AMOS (tzn. Agáta, Matýsek, Oskar). Soubor vzdělávacích materiálů AMOS byl vytvářen zkušenými pedagogy Mgr. Alenou Bárou Doležalovou, Mgr. Milošem Novotným a kolektivem.

Již zmíněné pracovní sešity dostávali žáci druhého ročníku od nakladatelství zdarma po částech průběžně během celého školního roku. Po ověření bude těmto sešitům udělena schvalovací doložka MŠMT.

První setkání s autory materiálů proběhlo již koncem srpna 2019 ve Vysokém Mýtě v jedné z pilotních škol. Při školení jsme pro-

brali typologii úloh a způsoby práce s pracovními sešity. Domluvili jsme se na termínech konzultací. V pravidelných intervalech probíhaly telekonference s autorem Prvouky, kdy jsme diskutovali nad vhodností a náročností použitých cvičení, nad grafikou, stylizací textů atd. Autor také navštívil naši třídu a účastnil se jako pozorovatel vyučování českého jazyka a prvouky. Autorka Českého

jazyka zase po určitém období posílala e-dotazník, kde zjišťovala zpětnou vazbu k práci se svým pracovním sešitem.

V souvislosti s pilotním ověřováním jsme ve vyučování používali testové otázky vytvořené pro prvouku studentkou Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové pro její diplomovou práci. Tato vznikající diplomová práce se týká formativního hodnocení, což je téma dalšího z projektů naší školy. Od nakladatelství jsme díky pilotáži dostali pro každého žáka druhé třídy tzv. hlasovátka, která používáme při školní práci k formativnímu hodnocení.

Pilotování pro nakladatelství NOVÁ ŠKOLA Brno se zkomplikovalo při distanční výuce v době nemoci covid-19. Velký dík patří i většině rodičů, kteří zasílali fotodokumentaci práce svých dětí včetně komentáře, který byl velmi přínosný pro autory pracovních učebnic.

Mgr. Dagmar Zachovalová, tř. uč. 2. roč.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Testy a zkoušení nemusí být pro žáky vždy nutné zlo

Vstupujeme do závěrečného roku projektu Growth Mindset (2018–2021)

Druhý rok naší účasti v projektu Growth Mindset i přes to, že byl náročný, nám vernal úsměv do tváře, neboť jsme si začali být jistější v prováděných změnách a inovacích. Tento projekt nám dává neustálou šanci růst a dělat věci tak, jak nás to baví a jak si myslíme, že je to nejlepší pro naše žáky, ale i pro nás, pedagogy.

Schůzky formativní skupiny s mentorkami, ale i bez nich, probíhaly po celý rok podle plánu, vždy v příjemném duchu a byly velice přínosné. S mentorkami jsme se pravidelně vraceli ke Kartě osobního rozvoje, kterou postupně tvoříme, a sledovali jsme své posuny směrem k cíli na daný školní rok. Stanovování cílů, kterých chceme dosáhnout, a svým nadšením ovlivňujeme i kolegyně, které vystupují ze svých stínů a snaží se také o různé inovace své dosavadní práce. Na setkáních formativní skupiny jsme probrali jednotlivé strategie a vždy jsme si ukázali činnosti, které se k dané strategii vážou. V rámci setkávání pedagogického sboru s mentorkami jsme se zabývali praktickými ukázkami metod aktivního učení se strukturou E-U-R a zařazováním prvků formativního hodnocení do vyučovacího procesu. I pedagogové nezapojení do projektu si pro letošní školní rok vytvořili svůj vlastní plán formativního hodnocení, který v závěru školního roku písemně reflektovali. Součástí tohoto plánu bylo i vytvoření přípravy do hodiny s využitím získaných vědomostí. Vzhledem k mimořádným opatřením – covid-19 – nedošlo k odučení těchto hodin, a tak nám tato aktivita zbyla na nový školní rok. Uzavření škol vedlo k hledání nových způsobů výuky, a tak se na internetu objevila videa Národního pedagogického institutu k formativnímu hodnocení, která jsme společně sdíleli. Po jejich zhlédnutí jsme vyplnili pracovní list, který byl koncipován s využitím metod aktivního učení (nedokončené věty a semafor), jako kdyby byl určen žákům. Kolegové přímo nezapojení do našeho projektu i ti nově přijatí do naší školy se aktivně zapojili do těchto činností i do navazujících diskuzí, se zájmem sledují a zajímají se o nabízená témata. Někteří z nich přicházejí s vlastními nápady na aktivizující činnosti v hodinách.

Velkým přínosem pro posun v naší práci je spolupráce s mentorkami. Baví nás, že máme někoho (mentor), kdo koriguje naše myšlenky, nápady a vždy nám dokáže poradit, jakou cestou se dát dál. Mentor je pro nás oporou a jeho názorů si velice vážíme. V projektu je již nyní zapojena většina našeho pedagogického sboru a je skvělé, že jsme

si navzájem oporou. A důležité je také to, že za námi stojí i vedení školy, které nás v tomto směru výuky podporuje. Je velmi obohacující předávat si své zkušenosti, rozmlouvat o nich, upravovat si je k obrazu svému a to vše díky tomuto projektu. Myslíme si, že i kolegyně a kolegové, kteří nejsou v projektu přímo zapojeni, se snaží a jsou aktivními účastníky. Projekt Growth Mindset nám otevírá brány našeho dalšího rozvoje a pomáhá nám najít a osvojit si směr, kterým se české školství bude pravděpodobně v budoucnu ubírat.

Změny ve výuce mají vliv nejen na pedagogický sbor, ale hlavně na naše žáky. Procesy změny probíhají s různou intenzitou, která je dána množstvím faktorů. Pozorujeme ale, že neaktivnější žáci se během roku naučili využít čas v hodině pro svoji práci, pro pomoc spolužákům nebo se třeba dokážou zabavit sami prací na doplňujících úkolech podle svých potřeb. Ti neaktivnější naši žáci již umí posoudit, jestli učivu rozumí, zda vše pochopili, a na hodnotící škále si vyznačí stupeň vývoje. Většina jejich hodnocení je objektivní. Ve škole se ve větší míře upřednostňuje skupinová práce, hodnocení spolupráce i vlastní práce ve skupině a dodržování pravidel i rolí při skupinové práci. Žáci se učí najít si každý svou cestu, jak proces učení uchopit, jak se sám vzdělávat v oblasti, ve které potřebují. V hodinách dějepisu dostali žáci například možnost volby a bylo zajímavé sledovat, jak se této šance chopili. Žáci rozhodovali o průběhu a způsobu své výuky, nejen o tom, co se budou učit, ale také jakou formou se danou látku budou učit a jak bude potom vypadat ověřování poznatků. Jedním ze závěrů tohoto přístupu bylo, že testy a zkoušení nemusí být pro žáky vždy „nutné zlo“. Dalším pozitivním zjištěním bylo například i to, že i dříve pasivní jedinci byli vtáhnuti do školních interakcí, a to ne z popudu učitele, ale jako reakce na své spolužáky. Aktivita žáků se posunula z běžných posluchačů na aktivní jedince a myslíme si, že tento styl výuky má velmi vhodný potenciál do budoucna, kdy je každý žák zodpovědný za svůj postoj a přístup k učení.

Rodiče našich žáků dostávají informace při třídních schůzkách. Jsme rádi, že jsme dosud nezaznamenali žádné negativní reakce, odezva od rodičů je pozitivní a někteří z nich vidí na svých dětech pokroky v komunikaci a v sebehodnocení. Tím, že posílujeme formativní hodnocení, sumativní hodnocení známkou není již tak časté a v eŽK se neobjevuje tak často běžná klasifikace právě

známkou. Ani v tomto případě jsme dosud nezaznamenali negativní rodičovské reakce.

Silné stránky školy

- uvědomování si jednotlivých strategií vede ke kvalitnějším výsledkům při vyučování,
- vzájemné sdílení utužuje kolektiv,
- mentorka jako pozorovatelka a rádkyně, důležitá pro rozvoj pedagoga,
- děti lépe komunikují a vyhodnocují,
- děti se učí samostatnosti – v době, kdy se musely z důvodu pandemie covidu-19 uzavřít školy, se formativní učení projevílo v samostatnosti dětí, která byla kvitována i rodiči. Největší posun vidíme v radosti dětí chodit do školy. Učení a práce ve škole prostě žáky i učitelky baví. I když v období distanční výuky probíhala online výuka (formou videokonferencí) pouze v jedné naší třídě, jako škola jsme se dohodli na jednotném způsobu předávání úkolů prostřednictvím nástěnky jednotlivých tříd v Bakalářích a sjednotili jsme dny pro zadávání úkolů. Někteří pedagogové využívali popisnou zpětnou vazbu.

Do závěrečného roku projektu

- Zachováme styl práce, kdy odpovědnost za učení a vlastní pokroky při práci ve škole necháme na žákovi samotném.
- Budeme dále dbát na bezpečné prostředí ve třídě, aby děti rády chodily do školy a učení je bavilo.
- Zaměříme se na mezipředmětové vztahy a prolínání jednotlivých předmětů.
- Zachováme společné schůzky a sdílení na téma, co a jak děláme a jak se nám to daří. Člověk si tak alespoň sám u sebe uvědomí, co dělá, jak to dělá, a hlavně proč to dělá. Navzájem se budeme inspirovat.
- Budeme hledat více možností a cest, jak novou látku naučit. Kritéria a cíl budou mít všichni žáci stejné, ale postup, jak se k cíli dostat, potřebuje každý žák jiný.
- Zapojení většiny kolegů do projektu v posledním roce, který nás čeká.
- Rádi bychom docílili zvýšené informovanosti a povědomí o projektu Growth Mindset v ZŠ a MŠ Kopidlno u kopidlenkové veřejnosti.

Za formativní skupinu Mgr. Jana Hladíková, Mgr. Ivana Pekárková, Mgr. Dagmar Zachovalová, Mgr. Magda Hakenová, Mgr. Kateřina Hakenová, Bc. Nikola Stolínová

Zprávy ze základní a mateřské školy

V první třídě odstartovali školní rok noví „Šikulové“.

Přehled vycházejících žáků ve školním roce 2019/2020

Žáci vycházející z 9. ročníku				
Střední školy a gymnázia				
ŠKOLA	MÍSTO	OBOR	dívky	chlapci
Masarykova obchodní akademie (MOA)	Jičín	obchodní akademie se zaměřením na cizí jazyky	2	
Vyšší odborná škola a střední průmyslová škola	Jičín	informační technologie		3
Soukromá střední škola výpočetní techniky	Praha 9	informační technologie		1
Hotelová škola	Poděbrady	hotelnictví		1
Integrovaná střední škola	Semily	požární ochrana		1
Střední škola	Lomnice nad Popelkou	cestovní ruch	1	
3leté učební obory				
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradnické práce	2	
Střední odborná škola a střední odborné učiliště (SOŠ a SOU)	Městec Králové	kuchař-číšník	1	1
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	mechanik opravář motorových vozidel		1
		autoelektrikář		1
		elektrikář – silnoproud		2
Střední odborná škola a střední odborné učiliště	Nymburk	strojní mechanik		1
Vyšší odborná škola a střední průmyslová škola	Jičín	strojní mechanik		1
Zemědělská akademie a gymnázium	Hořice	ošetřovatel	1	
Žáci vycházející z nižších ročníků				
8. ročník				
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradnické práce	1	
CELKEM			8	13

Semiramis na závěr. Žáci ušli dlouhou cestu

Ahoj milá 9. A, moc nás mrzí, že jsme se s vámi nemohli setkat ve druhém pololetí na programu primární prevence, a že jsme se s vámi tím pádem ani nemohli rozloučit. A tak jsme si řekli, že vám pár slov závěrem sdělíme aspoň touto formou.

Ušli jste se Semiramis dlouhou cestu... Pojdme v krátkosti zavzpomínat na pár okamžiků, které se s tím pojí. Poprvé jste se s námi potkali v šesté třídě. První společná setkání byla hodně o vzájemném seznámení a o spolupráci vás jako třídy. Od 8. třídy jste si již témata vybírali sami – loni jste měli téma Já a ty (tedy program zaměřený na partnerství a vztahy). Hlavní aktivitou v tomto programu byl příběh dívky Abigail (hodnotili jste postavy na základě jejich jednání a chování). To za vámi jezdila ještě Lucka Altmannová. No a letos jsme přijely my, Bára se Sašou. V prvním pololetí 9. třídy jste měli téma Šaty dělají člověka. V tomto programu jsme se bavili o předsudcích a pak jsme rozřazovali různé subkultury. V druhém pololetí jste absolvovali téma Na tělo (sexualita). Vzpomínáte? Nejprve jsme se bavili o různých pojmech z oblasti sexuality. Pak nás zajímaly vaše názory, a pokládali jsme vám otázky související s tématem a vy jste stáli uprostřed v řadě a uhýbali do stran podle toho, zda jste s tvrzením nebo danou otázkou souhlasili, či nikoliv. Dále jsme dělali aktivitu poradna, u které jste si mohli vyzkoušet odpovídat na dotazy jako zkušení odborníci.

Nezapomněli jsme ani na „dopisy do budoucnosti“, které jste si s námi psali. I ty se k vám dostanou, zasíláme vám je do školy poštou a paní učitelka vám je předá. Věříme, že jste si do nich napsali něco pěkného, co vás potěší nebo pobaví, až je budete číst. A pokud už se vám dopisy do rukou dostaly, tak doufáme, že jste si tento „dárček“ z minulosti užili. Jestli se vám tato aktivita líbila, máme pro vás tip. Opouštěte základní školu a vydáváte se na novou životní dráhu. Při této příležitosti si můžete napsat dopis do další budoucnosti a je jen na vás, do jak vzdálené budoucnosti sami sobě napíšete, kdy dopis otevřete a za jakými sny půjdete.

Přejeme vám všem hodně úspěchů do nové etapy života! A nezapomeňte, že Semiramis je tu pro vás i nadále. Máme profil na Facebooku i Instagramu, kde nás můžete sledovat pod názvem Primárka Semiramis. Mějte se moc krásně, ať se vám daří!

Bára a Saša, www.os-semiramis.cz

Zprávy ze základní a mateřské školy

Výzkum ukázal, jak se žáci stravují i jak nakládají s časem

V roce 2018 se naše škola zúčastnila mezinárodního výzkumu Health Behaviour in School-aged Children (HBSC) zaměřeného na životní styl mladé generace. Garantem HBSC za Českou republiku je Univerzita Palackého v Olomouci, přičemž výzkum probíhá pod záštitou Světové zdravotnické organizace, s podporou Ministerstva zdravotnictví ČR a MŠMT ČR.

Napříč všemi 14 kraji ČR se do výzkumu zapojilo bezmála 230 škol a na nich 13 377 žáků pátých, sedmých a devátých ročníků. Na naší škole se výzkumu zúčastnilo 62 žáků. Výsledky našich žáků byly v pěti vybraných indikátorech stravovacích návyků porovnány s průměrnými hodnotami nejlépe a nejhůře si stojícího kraje i průměru celé České republiky.

1. indikátor: Snídaně každý školní den – výsledky naší školy pod národním průměrem.

2. indikátor: Každodenní konzumace ovoce – výsledky naší školy nad národním průměrem.

3. indikátor: Každodenní konzumace zeleniny – výsledky naší školy srovnatelné s nejlepším krajem.

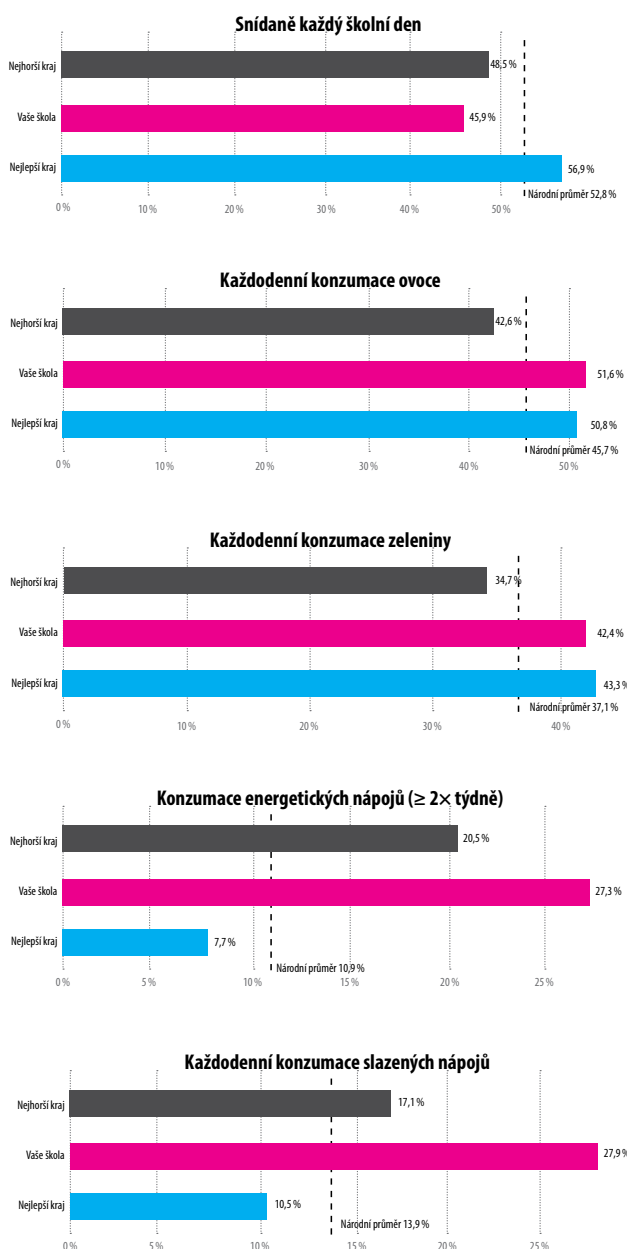
4. indikátor: Konzumace energetických nápojů (≥ 2x týdně) – výsledky naší školy výrazně nad výsledky národního průměru kraje.

5. indikátor: Každodenní konzumace slazených nápojů – výsledky naší školy výrazně nad výsledky národního průměru kraje.

V červnu 2020 v době trvající pandemie onemocnění covid-19 jsme byli požádáni o spolupráci při realizaci další vlny výzkumu HBSC. Hlavním cílem šetření bylo získat poznatky o dopadech opatření, jež byla přijata k zamezení šíření nákazy covidu-19, na zdraví, životní styl a nakládání s časem mezi žáky 5., 7. a 9. tříd ZŠ. Šetření proběhlo formou online

dotazníků, anonymně a nebyly shromažďovány žádné informace podléhající zákonu o ochraně osobních údajů. Žáci 5. a 7. třídy je vyplňovali v rámci dobrovolné docházky do školy. Žáky 9. třídy jsme požádali prostřednictvím Bakalářů v rámci posledního domácího úkolu distanční výuky o jeho vyplnění z domu, protože věříme v důležitost a smysluplnost výzkumu životního stylu dětí právě v tomto specifickém období. S výsledky tohoto výzkumu vás velice rádi seznámíme.

Mgr. Jana Hladíková

Školní knihovna 2019–2020

Knihovnicemi tohoto školního roku byly Bára Červinková a Nikola Slaviková z 8. třídy, kterým někdy vypomáhala Kája Švorcová z 9. třídy. I v letošním roce získala knihovna finanční částku 4000 Kč od SRPŠ na nákup knih. V průběhu letních prázdnin byla zahájena digitalizace všech 1600 titulů, které máme ve školní knihovně.

Nové tituly tohoto školního roku byly objednány v době koronaprázdnin:

- » **Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou** (holocaust) – Arnošt Lustig
- » **Písničky bez muziky** (poezie pro děti) – Emanuel Frynta
- » **Maryša** (realistické drama) – Vilém a Alois Mrštíkovi
- » **R.U.R.** (utopistické drama), Bílá nemoc (drama) – Karel Čapek
- » **Doktor Proktor a prdící prášek** (knižní předloha rodinné komedie) – Jo Nesbo
- » **Řvi potichu, brácho** (problematika autismu) – Ivona Březinová
- » **Mengeleho děvče** (holocaust) – Viola Stern Fischerová
- » **Osudy dobrého vojáka Švejka** (válečný román) – Jaroslav Hašek
- » **Tankový prapor** (50. léta, PTP) – Josef Škvorecký
- » **Krvavé jahody** (gulagy) – Jiří Svetožar Kupka
- » **Pérák – Oko budoucnosti** (válečný komiks) – Macek–Kopl
- » **Gump – pes, který naučil lidi žít** (natáčecí se film) – Filip Rožek
- » **Cilčina cesta** (koncentrační tábor) – Heather Morrisová
- » **Deník malého poseroutky 14 – Na spadnutí** (fiktivní deníky) – Jeff Kinney
- » **Prince – paradox jménem Prince** (naučná literatura, biografie zahraničního zpěváka) – Glenda Nevill
- » **Jak upgradovat rodiče** (svět internetu a mobilu) – Pete Johnson
- » **Zvířecí nemocnice** (Pejsek v pěkné bryndě) – Tatjana Geblerová
- » **Kouzláci** – Miloš Kratochvíl
- » **Dvojčata** (detektivka s kouzelnou lupou) – Gerit Kopietzová
- » **Velikáni do kapsy: Jan Hus očima krejčího Ondřeje a panny Anežky** – Tomáš Němeček
- » **Velikáni do kapsy: Božena Němcová očima kluka, který nechtěl číst Babičku** – Tomáš Němeček
- » **Já se stěhovat nechtěl** – Daniela Krolupperová

Správce knihovny
Mgr. Jana Hladíková

Zprávy ze zahradnické školy

Adaptační kurz na panství Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic

Noví zahradníci a rybáři se první školní týden vypravili na adaptační kurz do kempu Pecka. Přečtěte si hodnocení prvního společného setkání. Příspěvky jsou autentické, jen „s minimálními kosmetickými úpravami“.

Bylo tam mnoho zážitků, které se mi líbily (hrad Pecka, dětský kolotoč, táborák s opékáním buřtů). Také byla zábava sledovat ostatní hrát přehazovanou. Nejvíc jsem si užila seznamování s ostatními. Bylo to skvělé a nikdy nedostanu z hlavy, co jsme tam společně prožili.

*Nikol Lenárdová,
1. ročník, učební obor Zahradník*

Moje zážitky z adaptáku jsou například přehazka a spaní v chatkách. Měli jsme mooc dobrý snídaň, obědy a večere mohly být lepší. Myslím si, že jsme se všichni skamarádili a poznali. Ty tři roky zvládneme!

*Tereza Javůrková,
1. ročník, učební obor Zahradník*

Adapták mi dal to, že jsem díky němu poznala, jak se moji spolužáci jmenují a jakou má kdo povahu. Co je na něm dobré, co rád dělá a proč si vybral tuto školu a obor.

Ze začátku to vypadalo jako hrozná nuda a vůbec se mi tam nechtělo. Nakonec jsem byla ráda, že jsem jela. Hráli jsme spoustu her, který bych třeba bez učitelů nehrála. Chatky byly super.

Poznala jsem učitele trochu víc, než bych je poznala ve škole. Nejlepší na tom bylo, že jsem se seznámila se spolužáky zábavnou formou. Ve škole bych se styděla za tím dotýknout přijít a zeptat se ho, co má rád, co ho baví...

Takže za mě byl adapták za 1.

*Lucie Zítová,
1. ročník, učební obor Zahradník*

Zahradnická škola žije i o prázdninách

I o prázdninách je areál školy tradičně využíván. Sportovcům z Prahy bohužel karanténa zabránila v tréninku v naší krásné škole, ale basketbalistky z Trutnova jej využily plně.

Basketbalistky poprvé v Kopidlně

Tradičně na konci léta se celá dívčí složka trutnovského basketbalu odebrala na soustředění. Po čtyřech letech jsme vyměnili hlušický „zámek“ za „zámek“ v Kopidlně.

Na místní zahradnické škole jsme našli skvělé podmínky pro uspořádání basketbalového soustředění. K dispozici jsme měli dvě tělocvičny, ubytování v DDM a i místní jídelna byla na špičkové úrovni. Přes 60 hráček zde od rána do večera zdokonalovalo své schopnosti. Zatímco ženy, dorostenky a žákyňe jsou již ostřílenými účastnicemi basketbalového soustředění, několik minižákyň prožilo premiéru. Dokonce z příprav-

ky s námi vyrazilo hned devět statečných slečen. Holky za týden udělaly neuvěřitelný pokrok, během týdne sehrály i svůj první tréninkový zápas a všichni doufáme, že si to s námi užily a domů se vrátí se spousty zážitků. Mezi nejmotivnější chvíle soustředění patřilo každodenní loučení se s mobilními telefony, které hráčky U11–U14 měly k dispozici vždy jen na cca hodinu denně, každopádně i pokrok verbální komunikace byl na konci soustředění znatelný (nebojte, ovládat mobily nezapomněly, poslední večer, kdy byly telefony povoleny, se při pohledu do pokojů opět naskytl smutný pohled, kdy všechny slečny byly opět přilepeny na obrazovce...). Poslední den se uskutečnily tradiční závěrečné soutěže organizované hráčkami „áčka“.

*Zdroj: www.bktrutnov.cz (text krácen)
Foto archiv Basket klub Loko Trutnov*

Prodejní výstava

**Kopidlenský kvítek
se v roce 2020 nekoná**

Těšíme se na vás v roce 2021

Zprávy ze zahradnické školy

Škola v době korony

Byl normální školní den a já zrovna přijela do školy o den déle, jenže to jsem ještě netušila, co bude následovat. Zrovna jsme byli celá třída společně na praxi. Uklízeli jsme v palmovém skleníku, který máme v areálu školy. Nikdo neměl tušení, co se právě v tu chvíli jinde odehrávalo. Všichni jsme se bavili, smáli a ani ve snu by nás nenapadlo, že skončíme na necelý půl rok doma kvůli koronaviru neboli covidu-19.

V poklidu jsem seděla na lavičce a svačila, když mi najednou přišla zpráva od táty, že se zavírají všechny školy, a tudíž jedeme domů. Za chvíli přijela na kole naše mistrová s tím, že se naše škola opravdu zavírá, a tak to bylo potvrzené. Skončili jsme normálně v půl druhé a šli si sbalit věci na intr. Nikdo nevěděl, jak dlouho budeme doma, a tak jsme si sbalili jen to nejdůležitější. Musím říct, že jsem si dlouhou dobu přála trochu delší prázdniny než obvykle, ale po tomhle skoro půlročním pobytu doma mě to velmi rychle přešlo a doufám, že se škola hned tak znovu nezavře.

*Lucie Slabá,
3. ročník, učební obor Zahradník*

Ten den, kdy se zavřely školy, jsem vůbec nic netušila. Šla jsem na praxe jako vždycky. Zrovna jsme poprvé po zimě měli praxe venku. O pauze se už rozkřiklo, že pojedeme domů kvůli koronaviru. Bylo to zvláštní, jet domů, ale doufala jsem, že to bude jen na chvíli.

Jsem doma už měsíc, a rozhodně se hned tak vrátet nebudeme. Škola posílá různá cvičení, úkoly, prezentace a pracovní listy. Komu by vadilo, že jste doma! Konečně se vyspíte a učení minimum. Prostě splnění sen každého školáka.

Po měsíci a půl se přísná opatření od státu začala povolovat, ale žáci do škol stále nešli. Kdo mohl, ten si začal shánět brigády. Takže na to, co jsme měli dělat do škol, nám nezbyval čas. Začali jsme se konečně scházet s kamarády, což bylo opravdu skvělé. Někteří se dali mnohem více dohromady, někteří se rozhádali. Jak se říká: „všeho moc škodí“.

*Nikola Skutová,
3. ročník, učební obor Zahradník*

První dny pro nás byly takové zajímavé. Nikdo nevěděl, jak to vše bude. Na „Bakaláře“ (program, který slouží ke komunikaci mezi školou a žáky nebo rodinou, pomocí webové aplikace uvidí žáci i rodiče všechny aktuální informace) nám chodily domácí úkoly. V červnu jsme mohli na dobrovolné praxe, což někteří z nás „brali všemi deseti“. Bylo úžasné být zase s těmi skvělými lidmi!

Pak nastaly letní prázdniny a to byla hrůza! Jsem rád, že jsem zpátky ve škole. Nechtěl bych opět karanténu a promarnit rok, který je navíc už můj poslední.

*Daniel Prášil,
3. ročník, učební obor Zahradník*

Poznávali jsme významné osobnosti Kopidlna

Žáci 1. a 2. ročníků studijních oborů Zahradnictví a Rybářství se vydali do terénu.

Při hodině dějepisu jsme šli objevovat skryté poklady Kopidlna. První zastávkou byl dům, kde prožil část dětství Zdeněk Svěrák. Vyznačuje se malým okénkem trojúhelníkového tvaru v podkroví. Pokračovali jsme na hřbitov, kde jsme měli najít hrob Františka Matěje Hilmaru a vrchního panského zahradníka Františka Krámského. Po chvíli hledání se oba hroby podařilo najít.

*Vojtěch Míka,
2. ročník, studijní obor Rybářství*

V rámci hodiny dějepisu jsme se vypravili k domu, kde jako dítě bydlel Zdeněk Svěrák. Tento známý autor se nechal Kopidlnem a zdejšími místy inspirovat nejen při psaní knih, ale i filmových scénářů. Jako malý chlapec se procházel po hřbitově, který se nacházel za domem, kde žil. Nedívím se, že zde čerpal inspiraci, protože hřbitov je svým způsobem uklidňující. Slušný člověk si totiž nedovolí dělat hluk na místě, kde již mnoho lidí sní svůj věčný sen. To ticho je po celém dni plném křiku balzám na duši.

*Vendula Pýchová,
2. ročník, studijní obor Zahradnictví*

Hrob vrchního panského zahradníka Františka Krámského.

Jiná hodina dějepisu se mi líbila. Vůbec jsem netušila, že v Kopidlně v dětství žil Zdeněk Svěrák. Překvapilo mě, jak dům vypadá. Tak jsem si ho nepředstavovala, i když to asi dělají ta plastová okna a dveře. Za domem je hřbitov a ten se objevuje i ve Svěrákových filmech. Taky mě zaujalo, že dům má jako jediný v Kopidlně okno ve tvaru trojúhelníku.

Na hřbitově jsme hledali hrob Františka Hilmaru. Nic jsem předtím o něm nevěděla. Dozvěděla jsem se, že je po něm pojmenované náměstí a byl to učitel.

Hledali jsme taky hrob zámeckého zahradníka. Je škoda, že si na něj moc lidí nevzpomene a hrob není udržovaný.

*Štěpánka Gabrišová,
2. ročník, studijní obor Zahradnictví*

Věděl jsem od táty, že v Kopidlně vyrůstal Zdeněk Svěrák. Při dějepisné vycházce jsem se dozvěděl, že místní hřbitov za domem prarodičů Svěrákových se stal inspirací pro scénu ve filmu „Vesničko má středisková“, k němuž napsal scénář Zdeněk Svěrák.

*Havránek,
1. ročník, studijní obor Zahradník*

Zprávy ze zahradnické školy

Prázdninová praxe

Zahradnická škola, a zvláště školní zahradnictví nejdou zamknout a nechat dva měsíce v klidu jako u jiných typů škol. Během prázdnin probíhá tak zvaná prázdninová praxe, kdy se skupiny žáků školy střídají v péči o školní zahradnictví. Skupina má kolem dvanácti žáků a během prázdnin má službu pouze jeden týden. Vzhledem k počtu studentů jsou vykryty celé prázdniny. Žáci zalévají a přihnojují rostliny, sklízí květiny k sušení, sekají trávnik, sklízí zeleninu, vyštípují a vyvazují rajčata a také odplevelují, což je nejméně oblíbená činnost.

Naučí se také očkovat ovocné stromky a růže. Očkování je způsob rozmnožování, který se musí provádět během července a srpna, kdy jsou vhodné podmínky pro rozmnožování tímto způsobem.

Ing. Čestmír Vorlíček, učitel odborného výcviku a odborných předmětů

Co mě baví na odborném výcviku

Žáci 3. ročníku (učební obor Zahradnické práce) zahájili poslední rok studia. V následujících řádcích se dozvíte, co rádi dělají při praxi.

Nejvíce mě baví sekat trávnik. Nejvíce mě baví sekat na traktůrku. Baví mě sekat i s křoviňákem. Trávnik nesmí být při sekání mokrá. Sekačky po ukončení práce očistíme.

*Filip Marek,
3. ročník, učební obor Zahradnické práce*

Při praxi jsem se naučil sázet, zastříhovat kytice a mistrové mě naučily latinské názvy. Na praxi rád jezdím s traktorem a baví mě sekání „křoviňákem“. Při praktické závěrečné zkoušce bych si chtěl vytáhnout výrobu svícnu nebo kytice.

*Ondřej Novotný,
3. ročník, učební obor Zahradnické práce*

Nejvíce mě baví práce venku. Naučil jsem se hrnkovat. Je tu spousta lidí, kteří mi velice rádi pomůžou. Načerpal jsem nové zkušenosti. Chtěl bych si vytáhnout vázání kytic.

*Daniel Kruml,
3. ročník, učební obor Zahradnické práce*

Čarodějnické setkání v Mlýnci s měsíčním zpožděním

V Mlýnci se koná každoročně pálení čarodějnic u místní hasičárny. Tento rok je ale ve všem jiný. :- (A tak se i tato akce přesunula na konec května. Nebylo to sice klasické pálení čarodějnic, ale místní se setkali u grilované krůty a dobrého piva. (hl)

Fota Nikola Lhotáková

Cesta dynastiemi Egypta na táboře v Bukvici

Když jsme na přelomu roku přemýšleli, jaké téma zvolit pro letošní letní tábor, napadlo nás nejstarší období dějin Egypta. Téma sice skvělé, ale co o této době vlastně víme? Snad jenom něco málo o stavbě pyramid. A tak jsme začali shánět informace o tom, jak probíhal každodenní život Egypťanů. Kde žili, jak se oblékali, kde pracovali, čím se bavili... Díky internetu a literatuře jsme sami získávali stále více informací a skládáním těchto střípků do sebe začal vznikat program letošního tábora. Na rozdíl od předchozích roků jsme tentokrát spojili celotáborovou hru s běžným programem v táboře. Vedoucí i děti své oblečení postupně upravovali a zdobili tak, abychom se alespoň trochu přiblížili době nejstarších dějin Egypta. Přípravě jsme věnovali celý půlrok, a to jsme ani nevěděli, zda se tábor vůbec uskuteční. Věděli jsme, že budou výrazně přísnější hygienické podmínky. Že se budeme muset obejít bez návštěv koupaliště, neuspořádáme celodenní výlet, a do poslední chvíle jsme nebyli rozhodnutí, jestli vyrazíme do Střevoče na „bivak“. Bylo nám jasné, že budou i další omezení, jako je zákaz návštěv v táboře, který se týkal nejenom rodičů, ale i bývalých vedoucích a spolupracovníků. Tomu jsme byli připraveni se podřídit, ale tábor v rouškách jsme si představili nedokázali. Do poslední chvíle jsme čekali, zda budou roušky povinností, a když toto omezení padlo, mohli jsme konečně rodičům sdělit – jedeme! I příjezd do tábora měl svá pravidla. Časový rozpis pro příjezd dětí do tábora, vstupní prohlídka, prohlášení rodičů a potvrzení lékařů o zdravotním stavu dětí, to byl jenom začátek. Podobné potvrzení bylo vyžadováno

od vedoucích a dalšího personálu. Na každém kroku dezinfekce a nádoby na mytí rukou, několikrát denně kontroly. Svě si užil zdravotník s mytím a dezinfekcí všech prostor, které se týkají hygieny a stravování.

Tábor začal nákupem otroků

Po příjezdu do tábora bývají děti zpravidla rozděleny do oddílů tak, aby vznikly přibližně stejně silné týmy, které mají podobné šance v táborových hrách a soutěžích. Letos tomu bylo jinak. Předáním rodiči se děti staly „otroků“ a jen čtyři z nich měly právo si, podle určených pravidel, nakoupit budoucí spoluhráče – obyvatele svého města. Nákup „otroků“ probíhal podle scénáře tak, aby každý zástupce města vybral postupně osm „otroků“ do svého města. Byl dán limit k základní nabídce a v přihazování. V případě, že stejnou nabídku i po přihazování měla dvě nebo více měst, byl tento táborník pro toto a příští kolo z dražby vyloučen. Města měla omezené množství mincí, a musela proto počítat a přemýšlet o svých nabídkách. Možná že se tento způsob zdá složitý, ale tvoření týmů bylo napínavé a během hodiny vznikla zajímavá uskupení. V jednom případě vznikl tým utvořený téměř jen z bratřanců a sestřenic... Každý tým reprezentoval město a hájil barvu svého města. Názvy měst mají něco společného s obdobím předdynastickým až po období Staré říše, tedy do období 6. dynastie. Táborníci reprezentovali města Nechen, Vaset, Memfis a Piramesse.

V programu tábora probíhaly „školy“. Ve školách děti například vyráběly ruční papír, šperky, amulety, zdobily límce, batikovaly trička, také se učily pracovat s mapou,

buzolou, pronikly k základům šifrování, luštění hieroglyfů a dalším tábornickým dovednostem. Někteří z táborníků absolvovali školu kuchařů, kde měli za úkol podle jídelníčku na další den sepsat potřebné suroviny a postupy přípravy jídel. V praktické výuce pomáhali v kuchyni s přípravou zeleniny, těsta (v jedné škole šoulali buchtičky), učili se prostírat stůl a servírovat jídlo. Ve škole vojevůdců, určené starším táborníkům, se děti učily pracovat s mapou v terénu, využívat orientační body v přírodě, vytvářet vlastní mapy, podle kterých budou schopny se zorientovat v terénu. Všechny tyto dovednosti získané ve školách jsme se pokusili aplikovat v praxi, a navíc po absolvování škol se z otroků stali svobodní občané Egypta.

Ne každá hra je tak snadná, jak se zdá

K táboru neodmyslitelně patří hry, soutěže a sportovní klání. Ke tradičním sportům patří přehazovaná, ringo, atletické disciplíny. Troufám si říct, že kořením táborového programu jsou hry a soutěže. Hráli jsme osvědčené hry, jako jsou živé človice, nezlób se, ale pokoušíme se vymýšlet a vkládat do programu hry nové. A protože nejsou vyzkoušené, tak se také hned napoprvé nepovedou. Třeba lidský žebřík. Příprava a průběh na první pohled jednoduché. Hráči si připraví přibližně metrové tyče, ty si pak dají ve dvojicích proti sobě na ramena a od nejmenších po nejvyšší vytvoří „žebřík“, po kterém všichni členové postupně přejdou. Jenomže v týmu jsou

pokračování ze strany 22

děvčátka po první třídě a habáni z devítky. To se prostě nedalo, a tak živý žebřík vytvořili instruktoři a vedoucí a můžu vám sdělit, že po přechodu těch největších táborníků jsme měli ramena skoro u země a těžko to vydýchávali. O hrách v táboře by se dal napsat celý článek, ale to nebylo účelem tohoto příspěvku. Naším cílem je přiblížit atmosféru našeho tábora a ukázat, že si s dětmi nejenom hrajeme, ale snažíme se i něčemu novému naučit...

Pyramidy se postavit podařilo

Každý den v táboře byl věnován jednomu z faraonů a období, ve kterém žil. Děti se seznamovaly s významnými stavbami, které k jednotlivým obdobím patří. Každá činnost v táboře je odměňována mincemi v barvě zlata a stříbra. Za tyto „peníze“ družstva – v našem případě města – mohla nakupovat stavební materiál pro stavbu pyramid. Každý večer, zpravidla před večerkou, si týmy – města – nakoupily materiál a mohly pokračovat ve stavbě pyramid. Pravidlem bylo, že vždy bylo nutné dostavět celé patro pyramidy. Zástupci měst si museli spočítat, kolik stavebních kamenů na které patro budou potřebovat a také na kolik budou mít peníze. A tak se stávalo, že některé město postavilo několik pater pyramidy, jiné ten den nestavělo vůbec. Zajímavé stavební experimenty nastaly ve chvíli, kdy stavitelé pyramidy řešili vstupní chodbu a hrobku pro faraona, které byly povinnou součástí stavby pyramidy. Každé z měst – chcete-li, každý tým – se vypořádalo se stavbou pyramidy po svém. Poslední den tábora jsme mohli hodnotit konečné dílo. Dvě pyramidy ukazovaly,

s jakou péčí stavitelé k úkolu přistoupili. Byla radost se podívat, jak stavební kameny na sebe navazovaly a jak se děti vypořádaly se zadaným úkolem. I další dvě pyramidy byly dostavěné. Bylo však na nich vidět, že poslední patra byla tvořena ve spěchu, mezi jednotlivými stavebními kameny vznikaly mezery a celkový dojem nebyl příliš dokonalý. Podle hodnocení vedoucích a vůdců jednotlivých týmů bylo určeno pořadí a vyplaceny odměny zástupcům měst. Za peníze získané za stavbu pyramid si mohli táborníci na nefalšovaném orientálním bazaru nakoupit od samolepek přes omalovánky, ponožky, puzzle i další cenné zboží. O cenách se samozřejmě smlouvalo a podle kupní síly obyvatel měst létaly ceny nahoru i dolů.

Další odměnou pro stavitelé pyramid byla závěrečná večere, která se protáhla do pozdních nočních hodin. Pro táborníky byly vytvořeny „švédské stoly“ plné chlebíčků, obložených mís se sýry, salámy, saláty a dalšími dobrotami. V nabídce byly samozřejmě i různé druhy ovoce a zeleniny. Nechyběly ani olivy, oříšky či brambůrky. Pilo se „šampaňské“, džus a další nápoje. Jídlo a pití se průběžně doplňovaly i v době, kdy už probíhal závěrečný táborák. A tak jsme jedli, pili, hodovali, dobrou vůli spolu měli... skoro jako v pohádce, ve které sice nezazvonil zvonec, ale druhý den dopoledne přijeli rodiče a tábora byl konec.

Jiří Machula, vedoucí tábora

Zásahy kopidlenských hasičů

23–28 / 18. 6. 2020 / Zelenecká Lhota, Libáň, Psinice, Budčeves, Zliv / Technická pomoc / Po silné průtrži mračen byla naše jednotka přivolána k rybníku, u kterého hrozilo protržení hráze, do obce Záhuby u Zelenecké Lhoty. Cestou k události jednotka dorazila ke spadlému stromu, který nejdříve musela rozřezat a odstranit z vozovky. Následně mohla pokračovat k zásahu. Na místě události po provedeném průzkumu byla zjištěna voda valící se přes hráz rybníka. Jednotka provedla otevření stavidla a hráz tak odlehčila. Následně bylo naše druhé družstvo přivoláno na padlý strom na silnici do obce Budčeves. Jednotka provedla jeho rozřezání a odstranění. Další událost byla v obci Zliv. Zde se jednalo o monitoring vodního toku. Na místo byl povolán i pracovník ČEZ, jelikož hrozilo zatopení trafostanice. Další událost byla odčerpání sklepa v Libáni. Odtud byla jednotka povolána na monitoring vodního toku do obce Psinice, kde bylo podezření na spadlý strom do vody, který by bránil průtok vody. Toto se naštěstí nepotvrdilo, proto se jednotka vrátila zpět na čerpání sklepů do Libáně. Odjezd k první události byl v 17:20, návrat na základnu ve 22 hod. U události jednotka spolupracovala s HZS KHK PS Jičín, JSDH Libáň a Policií ČR.

18. 6. 2020 / Zelenecká Lhota, Libáň, Psinice, Budčeves, Zliv / Technická pomoc

29 / 29. 6. 2020 / Jičíněves / K dopravní nehodě osobního a nákladního automobilu byla naše jednotka přivolána chvíli před polednem (ohlášeno v 11:20 hod.) mezi obce Jičíněves a Bartoušov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna dvě havarovaná vozidla. Jednotka

provedla protipožární zabezpečení a zajištění místa nehody. Jeden z řidičů si stěžoval na bolest hlavy, proto byla dodatečně k nehodě přivolána záchranná služba. Následně jednotka řídila provoz na pozemní komunikaci. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR jednotka provedla úklid vozovky a následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, ZZS Jičín a Policie ČR.

29. 6. 2020 / Jičíněves / Dopravní nehoda

30 / 2. 7. 2020 / Vršce / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 9:52 hod.) do obce Vršce. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn havarovaný osobní automobil mimo vozovku. Jednotka poskytla předlékařskou pomoc jedné, lehce zraněné, osobě, kterou vzápětí předala do péče záchranné službě. Následně provedla protipožární zabezpečení a zajištění místa nehody. Po dobu vyšetřování nehody Policií ČR řídila dopravu. Následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a ZZS Jičín.

2. 7. 2020 / Vršce / Dopravní nehoda

31 / 3. 7. 2020 / Kopidlno / K dopravní nehodě byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 18:36 hod.) mezi obce Kopidlno a Pševy. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu zjištěna srážka tří vozidel a přívěsného vozíku. Nehoda se obešla bez zranění a bez úni-

ku provozních kapalin. Jednotka provedla protipožární zabezpečení a zajistila místo nehody. Následně po dobu vyšetřování nehody Policií ČR řídila provoz na pozemní komunikaci. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

32 / 10. 7. 2020 / Budčeves / V rámci mezikrajské pomoci byla naše jednotka přivolána mezi obce Budčeves a Chotěšice v podvečer (ohlášeno 19:58 hod.) k dopravní nehodě osobního automobilu. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno havarované vozidlo po nárazu do přejezdového mostku. Řidič byl nezraněn, avšak silně otřesen, proto mu byl přivolán lékař. Jednotka následně provedla protipožární zabezpečení, zajistila místo nehody a řídila dopravu. Po příjezdu jednotky HZS SČK PS Poděbrady předala místo události a následně se vrátila na svoji základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, ZZS SČK Městec Králové a HZS SČK PS Poděbrady.

10. 7. 2020 / Budčeves / Dopravní nehoda

33 / 14. 7. 2020 / Kopidlno / K požáru kombajnu byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno 20:21 hod.) na pole mezi Kopidlnem a obcí Budčeves. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno zahoření kombajnu v meziprostoru za palivovou nádrží. Požár byl zlikvidován včasným zásahem oznamovatelů, před naším příjezdem. Jednotka provedla dochlazení stroje pomocí vysokotlakého proudu a monitorovala teploty pomocí termokamery. Při požáru došlo k poškození palivové nádrže, která musela být následně přečerpána do náhradní nádoby. Poté se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

34 / 21. 7. 2020 / Libáň / K záchraně osob pomocí AED byla v dopoledních hodinách (ohlášeno 11:41 hod.) naše jednotka přivo-

pokračování ze strany 24

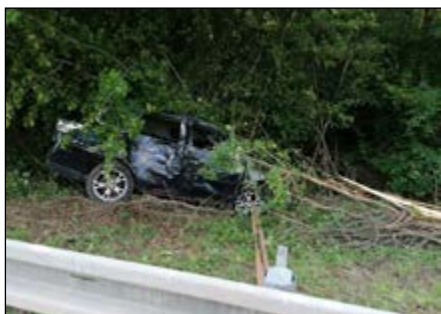

14. 7. 2020 / Kopidlno / Požár kombajnu

lána do obce Libáň. Výjezd byl operačním střediskem zrušen bezprostředně po našem vyjetí. Jednotka se vrátila zpět na základnu.

35 / 24. 7. 2020 / Dymokury / V rámci mezikrajské pomoci byla naše jednotka přivolána odpoledne (ohlášeno v 15:44 hod.) k dopravní nehodě mezi obce Nouzov a Dymokury. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno jedno havarované vozidlo po nárazu do stromu. Dvoučlenná posádka cestující ve vozidle vyvázla z nehody s lehčími zraněními. Osoby si převzali do péče záchranáři, kteří k místu události dorazili jako první. Naše jednotka provedla stabilizaci vozidla a zajistila jej proti dalšímu pohybu. Následně provedla protipožární zabezpečení a řídila dopravu. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR pomohla jednotka naložit vozidlo na odtahovou službu a uklidila komunikaci. Poté se vrátila zpět na svoji základnu. U události zasahovaly ZZS SČK Nymburk, JSDH Kopidlno, HZS SČK PS Poděbrady, Policie ČR.

36 / 28. 7. 2020 / Jičíněves / K dopravní nehodě motorky a dodávky byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 13:44 hod.) za obec Jičíněves. V době našeho příjezdu již u události zasahovaly ZZS

24. 7. 2020 / Dymokury / Dopravní nehoda

KHK Jičín a HZS KHK PS Jičín. Naše jednotka provedla zabezpečení místa nehody a následně pomohla naložit zraněnou motorkářku do sanitního vozu. Po zadokumentování nehody Policií ČR provedla úklid komunikace a poté se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly ZZS KHK Jičín, HZS KHK PS Jičín, JSDH Kopidlno, Policie ČR.

37 / 31. 7. 2020 / Dvořiště / V rámci mezikrajské pomoci byla naše jednotka v odpoledních hodinách (ohlášeno v 15:49 hod.) přivolána k dopravní nehodě dvou osobních automobilů do obce Dvořiště u Chroustova. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu zjištěna dvě havarovaná vozidla po čelním střetu. Při události došlo k lehkému zranění dvou osob, těm byla poskytnuta předlékařská péče. Dále jednotka provedla protipožární zabezpečení a zajistila místo nehody. Vše probíhalo ve spolupráci s JSDH Nový Bydžov. Po příjezdu HZS SČK PS Poděbrady se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, JSDH Nový Bydžov, ZZS SČK Městec Králové, HZS SČK PS Poděbrady.

31. 7. 2020 / Dvořiště / Dopravní nehoda

38 / 11. 8. 2020 / Bílsko / Na žádost obyvatelky z obce Bílsko byla naše jednotka přivolána na likvidaci obtížného hmyzu. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno sršní hnízdo o průměru cca 30 cm v dětském zahradním domku. Jednotka hnízdo zlikvidovala pomocí odsavače a chemických prostředků. Následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

39 / 12. 8. 2020 / Židovice / K požáru pole byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 13:39 hod.) do obce

Židovice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár strniště o rozloze cca 40 × 40 m. Požár byl zlikvidován nasazením tří proudů typu „C“ a jedním vysokotlakým proudem. Po likvidaci požáru se jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Chroustov, HZS KHK PS Nový Bydžov, JSDH Libáň, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

12. 8. 2020 / Židovice / Požár pole

40 / 12. 8. 2020 / Kopidlno / Na žádost občana města Kopidlno jsme byli v podvečerních hodinách přivoláni k likvidaci vosího hnízda v ulici Luční. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno vosí hnízdo u trámu střechy. Jednotka provedla jeho likvidaci pomocí odsavače a chemických prostředků. Následně se vrátila zpět na svoji základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

41 / 16. 8. 2020 / Slavhostice / K ohlášenému požáru stromu byla naše jednotka povolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 17:41 hod.) do obce Slavhostice. Cestou k události byla však odvolána, protože došlo k upřesnění místa zásahu. Nehořelo ve Slavhosticích, ale ve Slatinách. Jednotka se z obce Cholenice vrátila zpět na základnu.

Petr Hnát

Moje milované krásné a tajemné Krkonoše

Paní Hloušková je jedna z místních žen, která pomohla při „rouškování“. Na posezení s rouškou vyprávěla moc krásně o svém dětství na horách. Požádali jsme ji, zda by se nechtěla o své vzpomínky podělit se čtenáři Kopidlenkých listů. Svolila, a vy se můžete začíst... (kl)

Dostala jsem od své vnučky Sabinky krásný dárek k Vánocům 2019 – knihu Babičko, vyprávěj. Již ten název mě donutil se zamyslet, kolik let uplynulo, na co vše jsem zapomněla, a stojím na prahu, kdy mně život pomalu končí. Mám vzpomínky a chci je připomenout nejen sobě, ale i svým dětem, budou-li mít chuť a čas si to přečíst.

Vzpomínky, vzpomínky jsou jak ty pramínky čisté a dobré vody u mého rodného domu. Pramínek, potůček, v Kákově se Jestřabský potok spojil s Roudnickým a v Poniklé Nová Ves, líheň pstruhů, hurá do Jizery.

Ale zpátky k začátkům dětství, rodného domu na Jestřábí pod Kobylou 897 metrů nad mořem. Krásný, čistý, přátelský, ale i tvrdý a drsný kraj. Domy rozhozené po stráních s pracovitými lidmi. I teď vím, kdo tam bydlel, jak sousedé vypadali a jak to u nich doma bylo. Nikdo se s nikým nehádal, slovo a slib měly svou cenu. Razilo se tam heslo „Nikdo nikdy neví, kdy bude koho potřebovat“. Zase jsem v rodném domě, který můj tatínek, „nejlepší chlap mého života“, přestavěl. Neznal nic jiného nežli práci, dřinu – jako všichni ve vesnici. Byly i hezké chvílky – poutě, posvícení, plesy a nedělní kina, besídky, co jsme my děti nacvičily pro rodiče.

A jsem v jestřabské jednotřídní škole (1. až 5. ročník) s panem učitelem Ouhrabkou. Byla to vlastně velká rodina. Starší děti pomáhaly těm mladším. Poznávali jsme přírodu, kytky, stromy, výlety po okolí a školní výlety po hradech, zámčích, poznávali historii a hrdost na naše předky, co pro náš národ a nás udělali, postavili, napsali, čeho si máme vážít a být na ně pyšní. Při výstupu na Vercha pod Kobylou jsme měli krásný výhled do údolí, horizont. Od levé ruky se táhlo Benecko s rozhlednou Žalým, Kumburk, Bradlec, Tábor nad Lomnicí nad Popelkou, Kozákov, za jasného počasí byly vidět Trosky. Potom Vysoké nad Jizerou a za ním v dále Ještěd.

První třída byla pro mne velická událost. Co na mě čeká a jak to ustojím? Tatínek mi řekl: „S taškou na záda si navlékneš starosti, povinnosti, konec bezstarostného dětství.“ V lavici vedle mne sedělo drobné duče, holčička Milada. Dobře se učila, pěkně psala, kreslila, vyšívala, háčkovala, pletla. Vždy mně pomohla, poradila. Zpívaly jsme spolu, tančily. Nevím, jak to vzniklo a kdy mě to napadlo, že při své hladovosti jsem si ji přivlastnila a bylo to jenom moje „Mindě“. V mojí přítomnosti jí nikdo nesměl ubližovat – bránila jsem ji, prostě kamarádka. Závíděla jsem její sestřičky – Maruška byla starší, pak Li-

duška, Helenka, Marta – a brášku Pepu. Měly jsme k sobě přes Vercha na Končina daleko, a proto jsme k sobě moc nechodily.

Všechny děti musely rodičům v hospodářství pomáhat. S věkem rostly i povinnosti. Hrabat, sekat trávu, sušit seno, stavět kupy, stavět panáky obilí, sázet a vybírat brambory. Okopávat zelí, dumlíky, mák. Také jsem někdy žbrblala a tatínek mně říkal: „To pomáháš mně. Umět to můžeš, ale dělat to třeba nebudeš muset.“ Zlatá slova, neboť co mě všechno naučil, to se mi velice v dalším životě hodilo.

V zimě to bylo kouzelné. Všechno zapadané bílou peřinou, na stromech jinovatka, vánice, severák. Bez lyží jsme se nikam nedostali, ani do školy. Všechny stráně byly jenom naše. Žádné vleky nebyly, lyže pantofle, do kterých se hodily boty přezůvky. Museli jsme vyběhnout na stráně a hurá dolů. Kluci postavili sněhové skoky, menší i větší, a nechtěli, abychom jim na nich skákali. Vše zakázané přímo provokuje vyzkoušet to s nimi. Při našich lyžařských výkonech nepamatují, že by si někdo z nás něco zlomil. Do té sněhové záplavy se krásně padalo jako do peřiny. Byla i obleva, sníh zvlhl, pak přišly zase mrazy, a byl površek, po kterém se krásně sáňkovalo. Kluci svázali sáňky – udělali vláček, aby se nás na ně co nejvíc vešlo. Sjížděli jsme z Vršku celou Jestřabou na Rovinky, co nejdál. Silnice se neudržovala, žádná auta ani pluh nejezdily. Zásoby se vozily na rohačkách tažených koňmi, takže žádná srážka na nás nečekala. Říkalo se, že u nás dávají lišky „dobrou noc“ a také že se tu rodí děti s lyžemi na nohou.

Asi v roce 1953 se na naší vesničce zaváděla elektrika. Doposud se svítilo petrolejkami. I to mělo svoje kouzlo – hodně se povídalo, četly knížky, poslouchalo rádio. Televize

tehdy ještě nebyla a lidi měli k sobě blízko. Dralo se peří, drbalo se, co se kde stalo, jak se zachovat, co se bude vařit, sejt, sázet, kde přibude mimino. A to krásné „přijď, přijďte POBEJT“. A prúpovídky, které byly stručné, léty prověřené a tak pravdivé...

Nehrň se tam, kde o tebe nestojí.

Žádný strom neroste do nebe.

Nejhorší na světě jsou mužský a ženský, jinak by to šlo.

Neslibuj, co nemůžeš splnit.

Chčeš-li vyjít se sousedem, málo ho navštěvu, nebo vůbec.

S čertem zle, bez čerta hůř.

Jedna nepoctivá koruna vyhání deset poctivých.

Na každou svini se najde řezník.

Chče-li Pán Bůh udělat z mužského blázna, dá mu mladou ženu.

Soudruhu je mnoho druhu.

Chčeš-li tělíčko do sebe, nemůžeš mít na sebe – nebo opačně...

Do kraje pro krávu, do hor pro ženu.

Tehdy jsem se tomu smála, neboť jsem nerozuměla a neznala, jak to na tom světě opravdu chodí. Všichni měli tak nějak stejně, viděli si do talíře, neměli si tím pádem ani co závidět. Přidám moudrá slova horalů: „Co do Hromnic, to od Hromnic a o lopatu víc (jak sněhu).“ Potom musela být myší věje, bez ní zima nikdy nekončila. To znamená vánici, kdy vítr do těch nejmenších škvír nafouká sníh. Od každého domu byly ušlapané ve sněhu cestičky označené vytečkama čili klacky, aby se za mlhy nezabloudilo. Každá zima vždycky skončila, sníh tál, plno vody

pokračování ze strany 26

a potok hučel. Mužští regulovali toky, aby voda nenadělala mnoho škody.

Jaro. Kosové krásně zpívali, celým údolím se to neslo. Byly tu Velikonoce a pomlázka. Pro nás děti oběhnout všechny chalupy a zpívat koledy, na nikoho nezapomenout a radovat se z toho, co jsme vykoledovali. Příroda se pomalu probouzela, kvetly bledule, petrklíče, sasanky, blatouchy, stromy pučely a jaro náramně vonělo. Jedna etapa odznela a nová začala. Stavěl se kulturní dům, kde můj tatínek dělal vazbu coby tesař. Všichni mužští pomáhali, jak mohli a uměli, neboť se to všechno dělalo v akci „Z“. Koupa-liště – první v širokém okolí. Čistá, ale studená voda z potoka. To nás neodradilo a snažili jsme se všichni naučit plavat. Před koupalištěm byla „dupárna“, kde se v létě tančilo. To byl letní parket a hrála tu Jestřabská muzika. Na Kolářově stráni stál pionýrský tábor. Postavily se stany a my děti jsme v nich spaly a hlídaly, nežli přijely děti z Prahy.

Před prázdninami byl školní výlet. Byl náš plný autobus, rodiče, všechny děti. Z Poniklé pan Saska, harmonikář, hrál a my všichni zpívali národní písničky. Bylo to pro nás velké dobrodružství. Také jsme dělali túry – 100 jarních kilometrů. Rezek, Dvoračky, Kotel, Labská bouda s vodopádem. Pramen Labe, Sněžný jámy, Kačenčina zahrádka, Benecko s rozhlednou Žalým. Vlakem do Železného Brodu a pěšky Riegrovou stezkou hurá domů na Jestřabi.

Léto pro nás všechny bylo pracovní. Sušení sena a tak dále, okolo každého domu

bylo vždy plno práce. Na mezích voněla mateřídouška a sladké červené jahody. Na Kobyle borůvky a houby. Uteklo nám krásných pět let v jestřabské škole a hurá do Poniklé na měšťanku. Nové děti, kamarádi, učitelé. Do 6. třídy jsme přibyli čtyři Jestřabáci – Zdeněk, Mirek, moje Mindě a já. Do školy z kopce dolů, samozřejmě pěšky, v zimě na lyžích. Domů zase do kopce vzhůru se nechalo těch pět kiláků šlapat. Za pěkného počasí, ale i v dešti, vánici. Vítr byl tak silný, že nás zalykal a nutil nás jít pozpátku. Byly i vánice „bílá tma, že se dál dosáhlo, nežli vidělo“, a tak se stalo, že se nešlo do školy. Tatínek mi napsal zajímavou omluvenku: „velká futeř, cesta žádná“. K pobavení mých spolužáků, kteří při našem školním srazu

po letech na ni nezapomněli. To mě těší, že si na mě vzpomenu a nevymazali mě z paměti.

Vedle silnice stály patníky, přes které jsme skákali jak přes kozu v tělocvičně. Pak spousta stromů, třešní-křupek, takže o pochoutky nebyla nouze. Většina stromů byla naším lezením pokořena. Sejit celým Jestřabím k prvnímu číslu a Kavanovu hájku přes Rovinky k Dolečku. Tam jsme se rozhodovali, jestli Kejnosem, nebo ke Křížku, kde byla spojovací cesta s děvčaty ze Zablého. Škola stála v hořní části Poniklé, kde to žilo. Kostel, obchod s textilem, další s obuví a také hospoda Na Lance neboli U Myšpulky (to byla přezdívka pro paní hostinskou). Díky Marušce se to krásně ujalo. No a nejhezčí tu byly poutě na svatého Jakuba. Kolotoče, houpačky pro malé i velké, hlavně řetízák, lochneska, střelnice, krámky s dobrotami. A půlka prázdnin byla fuč. Ten poslední měsíc prázdnin utekl tak rychle jako vředy všechny pěkné chvíle. A byl tu zase krok do neznáma. Nastal jiný styl výuky – na každý předmět jiný učitel, učitelka. Nová děvčata, a hlavně pro mne noví kluci. Podle mne jsme byli dobrá třída. Měli jsme se rádi, někdy víc, někdy méně, jak to v životě bývá. Moc ráda na ty čtyři roky vzpomínám. A měla bych poděkovat všem spolužákům, že to se mnou vydrželi. A zrovna tak učitelům, kteří nás připravovali na další etapu našich životů.

Ukončím to básničkou, podle které jsem se snažila žít. „Vesele, jen vesele život musíš brát, když se tváříš kysele, kdo tě má mít rád.“

Maruška Hloušková

Knihovna Kopidlna se připojí k 24. ročníku celorepublikové akce

TÝDEN KNIHOVEN 5.–11. října 2020

- 5. 10. 2020 od 15.00 – Kurz pletení z papíru pro začátečníky
- 7. 10. 2020 od 18.00 – POL – Příběhy obyčejných lidí s Oldřichem Suchoradským (pouze za příznivých okolností)
- 8. 10. 2020 od 17.00 – Přednáška o kosmetice AVON
- 9.-10.-2020 od 16.00 – Noc s Andersenem (ZRUŠENO!)
- celý týden – Křížovkářský týden – v knihovně si můžete vyzvednout křížovky k vylúštění. Pro dospělé budeme mít připraveny literární křížovky a pro děti zábavnou obrázkovou formou vyplňovačky. Za úspěšné vylúštění vás bude čekat sladká odměna
- amnestie dlužníků a přihlašování nových čtenářů zdarma

Nové knihy v knihovně

- » A. V. Geigerová – **Sleduj mě, Nelži mi**
- » Alena Thomas – **Děláme si to doma sami 1, 2, 3**
- » Amanda Quick – **Město iluzí**
- » Anna Todd – **After – Polibek, Přiznání, Tajemství, Pouto, Před námi**
- » Anne Jacobs – **Časy se mění**
- » Börjindovi – **Skočný příliv**
- » Corina Bomannová – **Paní ze Severu 1**
- » Diana Gabaldon – **Cizinka**
- » Elizabeth Haran – **Pod karmínovým nebem**
- » Fania Fénelonová – **Osvětlimský orchestr**
- » Frances Liardet – **Musíme být statečné**
- » **František Josef Šlik a české baroko**
- » Jennifer Probstová – **Miluj mě kdekoli**
- » Jojo Moyesová – **Schovej mě v dešti**
- » Julia Quinnová – **Trochu jiná slečna Bridgertonová**
- » Julie Caplinová – **Cukrárna v Paříži**
- » Karin Lednická – **Šikmý kostel**
- » Kate Morton – **Hodinářova dcera**

- » Kerry Fisherová – **Žena, kterou jsem byla**
- » Kerry Lonsdaleová – **Všechno, co dáme**
- » Kiera Cass – **Selekce, První, Dcera, Koruna, Šťastné až na věky, Zaslíbená**
- » Klára Janečková – **Zrada**
- » Kristin Harmel – **Počkej na mě v Paříži**
- » Kylie Brant – **Tanči jen pro mě**
- » Luca Di Fulvio – **Sen, který se naplnil**
- » MARVEL – **komiksy**
- » Nora Robertsová – **Na hraně zákona**
- » Patricia Gibneyová – **Stará tajemství**
- » Petr Šámal – **Jak se žije za zdi Valdíc**
- » Radka Třeštíková – **Foukneš do pěny**
- » Rachael Anderson – **Vzestup slečny Notleyové, Volba lady Harriett**
- » Robert Šlachta – **Třicet let pod přísahou**
- » S. J. Maas – **Skleněný trůn**
- » Sibel Hodge – **Faleš**
- » Suzanne Collins – **Hunger games**
- » Tabea Bachová – **Ostrov Kamélií**
- » Tracy Brogan – **Přeju si tebe**
- » Vlastimil Vondruška – **Pomsta bílého jednorozce**

Jasný úpadek naší společnosti

Bůh je pánem na této zemi a umožňuje nám zde žít. Je naším otcem, a pokud žijeme a pracujeme s ním ve spolupráci, tak se nám vše daří a vzkvétá. To bylo vidět u našich rodičů a prarodičů, kdy byla většina lidí věřících. Můj otec vždy, když začal nějakou důležitou práci, řekl: s pomocí Boží jdeme do toho. Při setkávání na polích, ale i jinde tak byl pozdrav pomáhej ti Bůh. Měli hodně práce, ale v neděli si udělali čas na návštěvu kostela. My jako děti jsme musely chodit s nimi. Udělali si čas i na kulturu. U nás v Židovicích se hrála divadla, pustili se i do náročných kusů, např. Noc na Karlštejně. Sál v místním hostinci již nestačil pro velké množství návštěvníků, a tak místní rodák ministr Bradáč nechal postavit sokolovnu. Podobnou, ale ve větším nechal postavit i v Kopidlně. Zde se často zúčastňoval různých společenských akcí. Sokolovny hlavně sloužily pro mládež, chodilo se sem cvičit na různá nářadí. To, co jsme se v dětství naučili, bylo nám k dobru na vojně.

Dařilo se nám v celém národním hospodářství. Měli jsme nejlepší průmysl na světě od výroby knoflíků, skla, porcelánu, piva, zbraní až po jadernou elektrárnu. Baťa budoval své podniky nejen u nás, ale takřka po celém světě. Akademik Stehlík vyšlechtil výnosnou odrůdu cukrovky pod názvem Dobrovická A, která se rychle rozšířila nejen u nás, ale i v mnoha okolních zemích, kde jsme také budovali cukrovary. Měli jsme také mnoho výborných herců, Burian, Plachta a mnoho dalších, kteří hráli od srdce pro skutečnou zábavu lidem. Podobné to bylo i ve sportu, zlatí hokejisté, Zátopek, Čáslavská a další. Měli jsme nejtěžší dostihovou dráhu na světě – Velkou pardubickou. Takřka jsme byli ve všem nej.

V dnešní době, kdy neuznáváme Boží podporu a vytváříme si svět jen svými nároky, musí vznikat

chaos. Chybí nám Boží spravedlnost nebo Boží vedení. Vše, co naši předkové vybudovali, se tak postupně vytrácí. Jsme všichni proti všem a nejsme schopni se na ničem domluvit. Jsme pouze skladem a montovnou Evropy. Jako zemědělec mohu říci, že mlátíme jen prázdnou slámu. Slavní ochránci zvířat svými ubohými výmysly často nadečlají více škody než užítku. Ale oni i vysoce postavení politici-ateisté jsou mimo realitu. Například Jiří Pospíšil v televizním pořadu prohlásil, že letos budou turisté v Praze bez kočárů, že je to týrání zvířat. Klesli jsme tak hluboko, že nám jsou často bližší zvířata než lidé. Zvíře však, pokud je vedeno člověkem, se rádo představí. Vydá ze sebe maximální výkon, podobně jako člověk vedený Bohem.

Naším jednáním a chováním jsme se dostali do situace, že budoucnost světa je ohrožena. Náš blahobyt skončil a urychlil to i současný nekontrolovatelný kapitalismus. Po roce 1989 jsme změnili naši orientaci z východní na západní. Peníze nejsou podloženy prací, jsou v rukách podvodníků a spekulantů. Za minulého režimu komunisté také nevěřili v Boha, ale musely se dodržovat přísné přírodní zákonitosti. Například půda je základní výrobní prostředek a museli jsme s ní podle toho zacházet. Když jsme chtěli postavit kravin na orné půdě, museli jsme zúrodnit nepotřebnou cukrovarskou skládku. Podobné to bylo v celém národním hospodářství. Dle mého názoru to bylo často v podstatě myšlení Pána Ježíše.

Je škoda, že člověk – nejdokonalejší tvor na zemi – nedokáže pochopit, že čas života na této planetě je omezený, v podstatě jen velmi krátký. Chybí nám to základní – vzájemná pokora a láska, jak nám radil Pán Ježíš – pokud se o jeho slova zajímáme.

Antonín Erben

Uzavírání nových smluv o dodávce vody a odvádění odpadních vod

Upozornění pro stávající zákazníky Vodohospodářské a obchodní společnosti Jičín

Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích (dále jen Zákon), ukládá povinnost provozovatelům vodovodů a kanalizací uzavřít nové smlouvy o dodávce vody a odvádění odpadních vod, a to do 1. ledna 2024. Jedná se o starší smlouvy uzavřené do konce roku 2013, které nesplňují náležitosti smluvního vztahu podle novely Zákonu.

Z výše uvedeného důvodu bude naše společnost postupně oslovovat stávající zákazníky k podpisu nové smlouvy, a to průběžně až do konce roku 2023.

V případě dotazů se prosím obračejte na naše zákaznické centrum.

Děkujeme za pochopení

Vodohospodářská a obchodní společnost Jičín

inzerce

EkoScroll
kotle na tuhá paliva

- DŘEVO
- UHLÍ
- PELETY

Výrobce:
EKO GALVA s.r.o.
Santiniho 17 • Žďár nad Sázavou
tel: 734 574 589 • 731 654 124

EkoScroll ALFA

- výkonová řada: 19, 25, 28, 32, 38, 42, 49, 60 a 76 kW
- 5. emisní třída (19 – 49 kW)
- palivo: hnědé uhlí ořech 2, pelety
- hořák s otočnou retortou

EkoScroll DELTA

- výkonová řada: 16 a 24 kW
- 5. emisní třída
- palivo: dřevo a dřevní odpad

www.ekoscroll.cz

Jak žije divadlo u sousedů

Vážení občané města Kopidlno, dovolte mi, abych připomenul uplynulou divadelní sezónu, která se odehrála v prostorách sousedního městečka v sokolovně v Libáni během tří nejkrásnějších měsíců v roce (červen, červenec, srpen 2020). Všechna představení proběhla ve vnitřních prostorách budovy. Letošní průběh léta (děšť, létající mýzy, ...) nedal předpoklady pro postavení venkovního pódia na zahradě Sokola.

Zároveň bych chtěl také podotknout, že se povedlo v prostorách Sokola zavést pravidelná cvičení jógy, která probíhají každou neděli od 16 hodin a od 17 hodin a o která je zájem. Cvičení vede paní Gabriela Petrányiová, která vlastní na tuto specializaci licenci (tel. 602 487 693).

Tento projekt vznikl asi před rokem, nyní mám na mysli samotnou přípravu, ale ve skutečnosti běží již nepřetržitě asi 20 let, kdy započaly nepřetržité opravy vlastní budovy a zahrady. Jedná se o obnovu bohatých kulturních libáňských tradic a mimo jiné navázání na tradice divadelního souboru Bozděch. Tělocvičná jednota Sokol Libáň patřila v předválečném období mezi organizace, které určovaly směr dění v celém našem regionu i mimo něj. Proto byl program obohacen diváckým kvízem o historii sokolovny. Opravy interiérů se podařilo dostat již na úroveň, která umožňuje pravidelně každým rokem tuto letní přehlídku zorganizovat. Dosavadních výsledků jsme dosáhli tvrdou prací bez dotací, tak jako tomu bylo v počátcích založení organizace a v meziobdobí světových válek.

V těchto dnech začínáme s přípravami na sezónu další, která by mohla být delší, bohatší a krásnější. Nyní mi dovolte krátkou rekapitulaci a vyzdvižení předností divadelních ochotnických souborů, které se zúčastnily.

1. hra: Naši furianti - režie: pan Jiří Pošepný

U diváků hra sklídila velký úspěch. Musíme vyzdvihnout její velmi výborné zvládnutí vysokého početního hereckého nasazení. Na jevišti se pohybovalo až 22 herců, kteří dokázali mistrně přemísťovat rekvizity v průběhu představení. Zpracování, podání, kulisy, výzdoba, kostýmy patřily k tomu nejlepšímu, co divák mohl spatřit. Před vystoupením a během přestávky zahrál na kytaru svoje skladby Tomáš Fürbacher.

2. hra: Tchyně na zabití - režie: paní Helena Šlaisová

U této hry, jak název napovídá, se režisér pustil do tématu, které je divácky velmi atraktivní, protože je ze života. V první polovině hry nám milenecká dvojice předvedla milostné postelové scény a rodinné střety se svými matkami. Tyto matky prezentovaly odlišné pohledy na vnímání života. Her-

ci předvedli velmi dobrý výkon. Výzdoba, kulisy, nazvučení včetně profesionálního provedení byly na vysoké úrovni. Divadelní soubor Tyl Slaná, z. s., (u Semil) dokonce přivezl pro diváky divadelní informační letáky s programem představení. Moc milé, díky.

Na závěr bych chtěl moc poděkovat všem organizátorům a hercům, kteří se podíleli na tomto kulturním dění v našem regionu, městu Libáň za zapůjčení židlí a propagaci této akce na svých webových stránkách. Areál Tělocvičné jednoty Sokol Libáň při-

3. hra: Tak mi zahraj - pod vedením režisérky paní Jarky Jenčíkové

Tato komedie ze seniorského prostředí v podání mladých herců byla taktéž povedená. Musíme vyzdvihnout herecký výkon pana Radka Komárka z Osenic, který reprezentoval místní herce spolu s paní Monikou Hálovou. Výzdoba a kulisy nebyly tak bohaté jako u předcházejících divadel, ale herecké výkony srovnatelné. Toto divadlo trvalo pouze asi hodinu a hrálo se bez přestávky. Proto na začátek a na konec představení byla pozvána živá hudba Fafanda band. Po skončení představení mohli diváci, kteří zůstali, zpívat anebo tancovat. To se také i stalo a lidé z divadla odcházeli až po jedenácté hodině s dobrou náladou.

Poslední hru, kterou měl hrát DS Dobrovít z Dobrovic, odřekl z důvodu druhé vlny covidu-19.

pravuje otevření své historické galerie se zajímavou prezentací v nových prostorách. Termín otevření je posunut na začátek dalšího ročníku Divadelního léta Libáň 2021. Nicméně prohlídky multifunkčního areálu s možností ubytování jsou možné na telefonické objednávky.

Přehlídka potvrdila, že dimenze budovy jsou ideální pro pořádání podobných akcí tohoto rozsahu. Všechny změny a nové akce budou zveřejněny buď na vývěsní tabuli před budovou sokolovny, na Facebooku (Tělocvičná jednota Sokol Libáň), anebo na dalších webových portálech našeho městečka a okolních měst (Kopidlno, Sobotka, Dolní Bousov, Rožďalovice, ...)

Spolupracujeme s dalšími spolky. Příprava dalšího programu bude trvat asi do konce října. Budeme se snažit o unikátní představení s bohatým programem bez nárůstu vstupného, tj. 120 Kč. Divadlu zdar.

Ing. Milan Drožen, starosta TJ Sokol Libáň

Modeláři mají novou klubovnu

Druhý víkend v červnu pořádal náš leteckomodelářský klub soustředění juniorské reprezentace v Hořicích na letišti. Celkem se ho účastnilo 23 sportovců, kteří ladili své modely, vyměňovali si zkušenosti, a hlavně létali a létali. Honza Lambert si zde zkoušel svůj nový elektronický model a seznamoval se s jeho ovládáním. Odpoledne se na nás hnala bouřka, která se nám nakonec naštěstí vyhnula. Večer jsme grilovali a kluci přitom létali skoro do úplné tmy. Ráno nám nepřálo počasí, foukal velmi silný nárazový vítr, tak jsme debatovali o pravidlech, o nastavení modelů a dalších soutěžích. Celé soustředění finančně zajišťoval Svaz modelářů ČR, za což mu moc děkujeme.

Kvůli rekonstrukci školních dílen, kde jsme

častnit Lambertovi. Pavla musela do práce a Adélka s Honzou jeli k moři. Tak jedním autem vyrazili Švorcovi a druhým Franta a Honzík Zajícovi, Milan Šafler a Václav Krejčík. A kam se jelo? Do Moravského krasu – do Jedovnic k rybníku Olšovec. Ubytování jsme byli ve dvou chatičkách v kempu Tyršova osada. Počasí nám přálo, a tak jsme se koupali, sportovali a poznávali krásy tamní přírody. Navštívili jsme také jeskyně a nedařlé westernové městečko. Všichni jsme si to moc užili a jsme bohatší o mnoho krásných společných zážitků.

A už je tady, po delší odmlce, také závodění. Ve Všechově u Tábora se konaly soutěže velkých a středních kategorií. Pro velké kategorie to byla vlastně první soutěž v tomto

dičně začátkem srpna jezdí na dovolenou, a tak toho ostatní využili k projížďce na kole a společnému posezení u ohně. V sobotu 8. 8. vyrazili Švorcovi, Lambertovi, Václav Krejčík a Milan Šafler z Kopidlna a proti nim z Ledců Honzík s Frantou. Sraz byl v Seleticích v hospodě. Domluvili jsme se, že si tam dáme společný oběd. Potom jsme odjeli do Ledců a slunečné odpoledne strávili koupáním. Večerní opékání buřtů utěšilo naše žaludky. Povídali jsme si ještě dlouho do noci. Ráno po vydatné snídani jsme se všichni chystali k odjezdu. Cestou zpět zastávka na oběd na Bučici. Další sportovní výkon a hezké vzpomínky.

Další soutěž ČP středních kategorií se konala 22. 8. a pořádal ji choceňský klub

Milan Šafler, 1. místo v soutěži ČP ve Vraclavi, držitel putovního poháru města Chocně.

Veronika Švorcová, 1. místo kategorie F1H. Jan Lambert, 2. místo kategorie F1H.

Patrik Švorc, 1. místo v kategorii F1G.

využívali prostory ke stavbě modelů v závkovském kroužku, nás také čekalo ke konci června stěhování. S milou a vstřícnou nabídkou přišlo vedení města Kopidlna – moc děkujeme. Nabídli nám, že bychom mohli využívat prostory „staré hasičárny“. My jsme souhlasili. Po nutných administrativních úkonech bylo vše schváleno a podepsáno a nám nic nebránilo v přestěhování. Nejdříve jsme spolu s dětmi vyndávali věci, narádila a modely ze skříní, potom stěhovali skříně a stoly a pak znovu zpět vše narovnat na své místo. Václav Krejčík nám nově natřel poličky do skříní. Potom obrousil, napustil a natřel dveře i zárubně. Jak sám říkal, po letech ho ta práce opět bavila. Přidali jsme si osvětlení nad stoly, abychom na drobné dílky modelů dobře viděli a nezaklali si oči. Děti přebíraly balzu a nosníky a třídily je podle velikosti. Každý prostě přiložil ruku k dílu. Po letech máme opět svoji klubovnu.

Před časem jsme se dohodli, že bychom mohli jet na společnou dovolenou. Slovo dalo slovo, Vladka vše zařídila, a tak 1. 7. 2020 nadešel den D. Nemohli se zú-

roce. Bohužel Patrik Švorc a Honza Lambert si užívali prázdnin na táboře, a tak v kategorii F1A nás reprezentoval jen Honzík Zajíc. Vedl si ovšem výborně, v juniorech vyhrál a v seniorech se umístil třetí. Václav Krejčík v kategorii F1G obsadil krásné druhé místo. Milan Šafler byl v kategorii F1H druhý a kategorii A3 vyhrál. To bylo v sobotu, ale v neděli se nám moc nedařilo. Václav skončil osmý, Honzík patnáctý a Milan a Franta se dělili stejným počtem sekund o 11.–12. místo. O týden později, 18.–19. 7. 2020, jsme vyrazili do Tachova. Tam se konaly dva závody Českého poháru v kategorii F1H. Počasí bylo celkem pěkné, ale vysoká tráva, do které se zamotávala vlečná šňůra, k velké pohodě nepřispívala. Jako minule se v sobotu dařilo lépe a v neděli méně. V sobotu byl Franta Zajíc druhý, Milan Šafler šestý a Honzík sedmý. V neděli Franta čtvrtý, Milan opět šestý a Honzík devátý. Pár bodů jsme do hodnocení Českého poháru získali a ještě nás čeká pět soutěží, tak uvidíme.

Podobně jako vloni se naplánoval výlet na kolech do Ledců. Zajícovi tam již tra-

na nové ploše u obce Libecina. Vyrazili jsme téměř v plné sestavě. Některé kategorie se tam nelétaly, ale pomocníci či časoměři se vždy hodí. Počasí bylo krásné, letní, jen ke konci soutěže zesílil vítr a vál naše modely až k 1,5 km vzdálenému lesu. Také proto jsme dlouho hledali Patrikův model kategorie F1G. Vše nakonec dobře dopadlo, jen někteří nestihli vyhlášení výsledků. V kategorii F1H vyhrál Milan Šafler, Franta Zajíc byl dvacátý. V žácích vyhrála Veronika Švorcová a druhý byl Jan Lambert. V kategorii A3 si to Honza s Verčou obrátili, Adélka Lambertová byla čtvrtá a Milan Šafler v seniorech sedmý. Jan Lambert byl zároveň třetí v seniorech. Totéž se povedlo i Patrikovi Švorcovi v kategorii F1G, žáky vyhrál a v seniorech byl třetí. Vezli jsme domů spoustu cen a pohárů.

Poslední prázdninový víkend se konal letošní první Český pohár v kategoriích F1A a F1B v Senici na Hané. Tam jsme se vydali

pokračování ze strany 30

už v pátek, abychom tam přespali ve stanech a nemuseli jet brzy ráno. V sobotu od rána přišlo, proto byl posunut začátek soutěže. První kolo bylo stanovené na čtyři minuty. Ty ulétnul jen Honzík Zajíc. Patrikovi Švorcovi pár sekund chybělo a Janu Lambertovi také. Potom přišla zase dešťová přeháňka, a soutěž byla na chvíli přerušena. Potom už se létalo na tři minuty. Bylo stále pod mrakem, moc to nefoukalo, ale změnil se směr větru. Jan Lambert při výstřelu přetrhl vlečnou šňůru, a proto mu opět pár vteřin chybělo. Patrik i Honzík letěli bezchybně. Potom již všichni létali samá maxa, jen Patrikovi v posledním letu maličko chybělo. Přesto si Patrik vylétal první místo v juniorech v kategorii F1B. Jan Lambert byl v kategorii F1A juniorech druhý. Honzík Zajíc juniorskou kategorii F1A vyhrál a plným počtem sekund postoupil do rozletu mezi seniory. Nakonec po tvrdém boji, kdy musel dohánět vyklouznutou vlečnou šňůru, skončil s časem 269 sekund sedmý. Kluci na těchto soutěžích sbírají body pro

Nátěry poliček a dveří.

Jan Zajíc vypouští model Jana Lamberta a dohlíží na něj fena našeho kolegy.

Westernové městečko – Boskovice.

nominaci na příští rok na ME do Francie. S přeložením soutěží z jara máme obsazené všechny soboty a neděle celé září i říjen, a to jsou jen České poháry a MČR. Veřejné soutěže budeme muset některé, kvůli kolizi termínů, oželet a potom létat v listopadu i v prosinci.

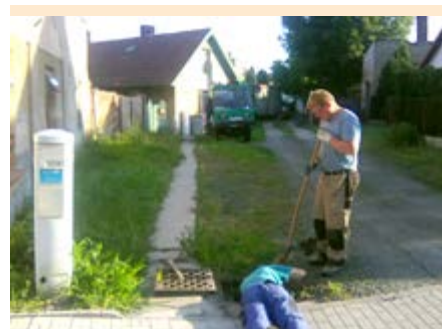
Jak vidíte, čeká nás spousta práce. Naše reprezentanty a jejich rodiče o to více. Reprezentační soutěže, a hlavně modely několiknásobně převyšují možnosti žákovského kroužku. Bez rodičovské podpory by to nebylo vůbec možné.

Nakonec bychom vás chtěli pozvat na Drakiádu, kterou pořádá náš klub s podporou města Kopidlno a AK Kopidlno. Drakiáda se bude konat 4. 10. od 14 hodin v areálu autoklubu (u čerpací stanice). Srdečně vás zveme.

František Zajíc

Další etapa revitalizace náměstí je dokončena. Na zrekonstruované plochy instalovali pracovníci Místního hospodářství nové mobiliář a k autobusové zastávce ve směru na Prahu byla umístěna nová čekárna. Posledními úpravami bude polepení čekárny obrazem zámku a názvem města. (kl)

Na upozornění obyvatelky Vackovy ulice byla zkontrolována a následně pročištěna a propláchnuta dešťová kanalizace; všechny práce provedli pracovníci Místního hospodářství. (kl)

Sportovně zábavné odpoledne pro rodiny s dětmi

Kopidlenské žízalky letos poprvé uspořádaly „Sportovní odpoledne pro rodiny s dětmi“. Původně tato akce měla proběhnout již v květnu, nicméně v důsledku všech omezení, se kterými jsme se všichni museli více či méně potýkat, se tak nestalo. Přes nemalé úsilí se nám ale podařilo celou akci přeložit na jiný termín, a to 29. 8. 2020.

Sportovní odpoledne probíhalo v Kopidlně v areálu zimního stadionu. I přes nevyzpytatelné počasí nás navštívilo kolem 200 návštěvníků. Mezi hlavní lákadla patřil rozhodně „Cirkus trochu jinak“, kde si děti, ale i dospělí mohli vyzkoušet různé cirkusové disciplíny. Dalším lákavým bodem v programu byla WIKIHO zábavná show s Mimoni, se kterými se děti mohly vyřádit a na závěr si zatančit při bublinkové diskotéce. Během odpoledne probíhal také závod, a to jak na odrážedlech, tak na koloběžkách. Všechny děti dostaly za účast v závodech maličkost a ty, které vyhrály, získaly díky našim sponzorům dárkové tašky.

Během celého odpoledne se ale děti mohly zabavit na několika dalších atrakcích. Velké poděkování patří panu Novotnému z MO rybářů, díky kterému si mohli návštěvníci vyzkoušet rybolovnou techniku. Dále bych moc ráda poděkovala Jardovi Plocarovi, který se postaral o zábavu nejen pro děti, ale troufám si říct, že i pro tatínky, když jim umožnil vyzkoušet si airsoftové střelby. Nemohu zapomenout na poníky, kteří povozili několik desítek dětí. Celou akci dokreslovaly tvořivé dílničky, malování na obličej, barevné copánky do vlasů, skákací hrady, basketbalové koše, prodejní stánky, ale také fotobudka, kde si návštěvníci mohli s využitím zábavných rekvizit nechat udělat úžasné a vtipné fotografie.

Tak jako naše dřívější „Závody kočárků“ byla i tato akce pojatá jako akce charitativní. V letošním roce jsme se rozhodly podpořit

jednak spolek Ichtyóza, který pomáhá lidem trpícím tímto onemocněním, a jednak malou Dominičku, která přežila vážnou autonehodu a dodnes se potýká s vážnými zdravotními problémy. Díky podpoře všech, kteří tuto naši akci navštívili a k tomu si ještě zakoupili tombolu, která byla i tentokrát velmi bohatá, jsme mohly obdarovat výše zmíněné darovací šeky v celkové částce 16 000 Kč.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat všem spoluorganizátorům a pomocníkům, bez kterých by se celá akce nemohla uskutečnit. Moc si vážíme vaší pomoci.

Těšíme se na další naši akci. Příště vám napiš o třetím ročníku Pohádkového parku.

Veronika Žižková

Pracovníci Mistního hospodářství provedli likvidaci parovodu, který sloužil k vytápění budovy základní školy. Parovod už nebude potřebný, protože dochází k přeložení vedení mezi kotelnou a školní budovou do země. Navíc starý parovod překážel při rekonstrukci školní budovy. (kl)

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlenko | ročník 25 | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlna, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlna, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlna, tel.: 776 080 190, e-mail: kopidlenskelisty@kopidlna.cz | redakční rada: Michaela Havelková (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gláserová Lebedová, Renata Holubová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Mendlová, Ilona Pluhařová, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 25. 9. 2020 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 13. 11. 2020 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory příspěvateľů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlna. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlna, případně vráceny peníze.